

Štórski ŽELEZAR

Št. 12 — 25. december 1970

OB SKLENITVI LETA

Že smo sklenili zopet poslovno leto skupnega prizadevanja za boljše uspehe v gospodarjenju, v izboljšanju delovnih pogojev v osebnem in družbenem standardu. To so bili naši skupni smotri, ki smo jih začrtali v gospodarskem načrtu podjetja in smo jih sprejeli kot svojo obveznost in dolžnost. Znani rezultati poslovanja nam potrjujejo, da so bila vsa prizadevanja, navzlic vsem težavam, s katerimi smo se med letom srečevali, potrjena v razmeroma ugodnih poslovnih rezultatih. Dosežen napredek v višji proizvodnji in realizaciji, povečana produktivnost dela, povečan izvoz na tuja tržišča, boljše ekonomičnost in rentabilnost dela so najbolj vidni kazalci našega skupnega dela, ob enem pa tudi najbolj realne osnove na katerih smo lahko izboljševali osebne družbene pogoje dela vsem soustvarjalcem.

Vsa samoupravna prizadevanja, družbena politična aktivnost v podjetju, združeno strokovno delo, so brez dvoma osnovni nosilci naprednejših pogledov kako razvijati v dobro organiziranem okolju nenehno rast materialnih dobrin sodelavcem v kolektivu, ker se zavedamo, da je proizvodnja prav tem smotrom cilj. Vse letošnje jubilejne proslave v kolektivu so nam razkrile vso veličino tistega, toda trdega ustvarjalnega dela skoraj na vseh področjih življenja. Skoraj neopazno se spreminja proizvodna in kulturna podoba tega nekoč zastalega kraja. Industrijska urbanizacija in z njo povezana komunalna in kulturna rast, so nedvomno dokazi vztrajnega in naporenega dela celotnega kolektiva v izgradnji lepše prihodnosti.

Nenehna ustvarjalnost in težnja po napredku, dobiva vse večjo širino in potrjuje, da smo dosegli objektivne zakonitosti novega časa. Razvoj v gospodarstvu, v proizvodnji, v kulturi in športu ni nikoli zaključen. Živimo v času razvijajočih se novih tehnoloških procesov s tem pa tudi novih socialnih sprememb, kar nas stalno opozarja, da moramo temu slediti v stalnem zadolževanju nas vseh. Če še danes proizvodnja ni dovolj razvita, potem mora postati jutri večja, nato cenejša, da se lahko razvija masovna potrošnja v dobrobit boljšega in kvalitetnega življenja vseh ustvarjalnih ljudi.

Ko tako uspešno zaključujemo pisano vsebino našega ustvarjanja v preteklem letu, se na prehodu novega leta nahajamo z večjimi

izkušnjami in programsko pripravljeni. Čakajo nas novi pogoji poslovanja. Naša pozornost in pričakovanja so namenjena v tista gibanja in rešitve, ki naj bi v naše gospodarske tokove prinesla večjo stabilnost.

Sprejeti srednjeročni razvojni načrt do leta 1975 ne zasleduje samo povečanje fizičnega obsega proizvodnje, temveč tudi postopno preusmeritev na višjo stopnjo specializacije v predelave za doseganje višje stopnje gospodarnosti. Razvijati moramo vse oblike kooperacij z domačimi in tujimi poslovnimi sodelavci, da bo tudi napredek hitrejši in v materialnem pogledu ugodnejši. V duhu takšne dolgoročne orientacije smo sprejeli konkretni delovni program za leto 1971. Ta delovni program pa ne predstavlja samo obvezo celotnega kolektiva za uresničitev proizvodne realizacije, poslovnih stroškov, osebne stimulacije, ampak predstavlja še obveznost več, da ob uresničitvi materialnega dela programa, zadostimo tudi vsem potrebam družbenega in kulturnega standarda soustvarjalcem. Uresničitev obeh obvez je torej tista optimalnost našega prizadevanja, hkrati pa najbolj pošteno merilo skladnega delovanja vseh samoupravnih, družbeno političnih in strokovnih činiteljev. Čim večja bo stopnja organiziranosti dela, čim enotnejša uskladiitev stališč tem lažje bo skupno delo v zaostrenih in težjih pogojih gospodarjenja.

Zaključek leta sklenimo z zahvalo vsem, ki so s svojim nesebičnim in požrtvovalnim delom tako v organih samoupravljanja, v družbenih političnih organizacijah in v strokovnih službah pripomogli, da smo sicer v težjih pogojih dela dosegli uspešen zaključek. Prav posebno pa še vsem tistim obratom, ki so že zaključili svoje letne proizvodne naloge in še dodatno izboljšali poslovni uspeh.

Kaj naj bi bila naša skupna želja v vstopu v novo leto? Zaželim si, da nam bi bilo zdravje zvesto, da bi bil naš skupen napor poplačan z uspehom, da bi si v novih pogojih dela gradili lepšo in trajnejšo bodočnost. Valjarem čim krajši pogonski čas in uspešno vključitev novega obrata valjarne v proizvodnjo.

Vse naše želje pa strnimo še v tem, da bi nam vsem in našim svojem ter poslovnim prijateljem poteklo leto v miru, zadovoljstvu in soglasju med ljudmi. Srečno novo leto 1971!

Tugomer Voga

*Vsem članom kolektiva
mnogo delovnih uspehov
in osebne sreče
v letu 1971*

ORGANI UPRAVLJANJA,
DRUŽBENO POLITIČNE
ORGANIZACIJE,
UPRAVA PODJETJA IN
UREDNIŠTVO

Razvoj naših tovarn

Dobro leto je šele za nami, odkar smo potem, ko so se delavci na referendumu odločili za integracijo, 30. 9. 1969 podpisali pogodbo o ustanovitvi Združenega podjetja slovenske železarnice Jesenice, Ravne in Store, pa vendar smo že z uspehi lahko zadovoljni. Tri bistvene prednosti smo s tem integracijskim posegom že dosegli.

1. Izvedli smo skoraj popolno specializacijo proizvodnega programa:

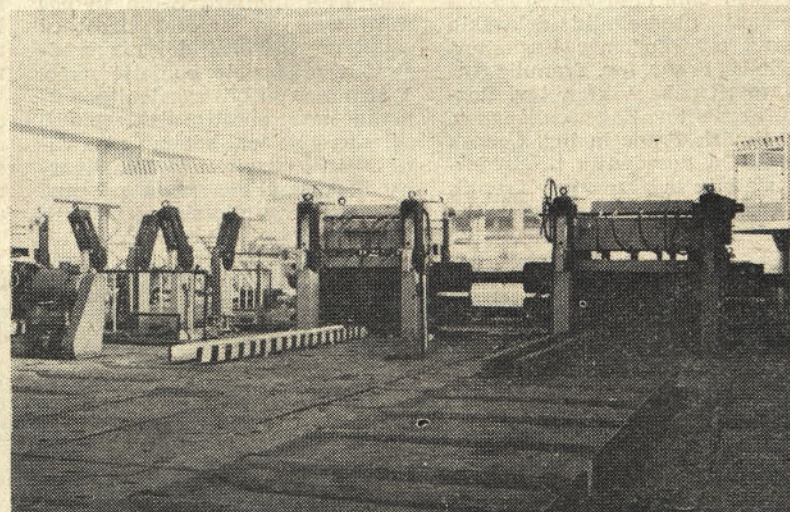
- Jesenice so ostale proizvajalec plosnatega materiala ter žice in končnih izdelkov iz tega vložka;
- Ravne so proizvajalec valjanega, kovanega in vlečenega paličastega jekla, jeklene litine in končnih izdelkov predvsem iz tega vložnega materiala;
- Store so odredene za sivo in nodularno litino ter paličasto jeklo, specializiranega asortimana.

2. Kot edina industrijska veja na Slovenskem že razpolagamo s predlogom srednjeročnega razvojnega programa za obdobje 1971—1975.

3. Postali smo osrednja organizirana proizvodna tvorba s sedežem v središču republike celotne slovenske kovinske predelovalne industrije.

Delavski svet združenega podjetja je prvi osnutek srednjeročnega razvojnega programa za naslednje petletno obdobje 1971—1975 že obravnaval na svoji seji ob prvi obletnici uspešno izvedenega referenduma 15. septembra letos. Zatem smo na podlagi pripomb in nastalih sprememb izdelali predlog tega važnega usmerjevalnega dokumenta, ki je bil že predmet obravnave na seji poslovnega odbora 12. novembra letos. V času, ko to objavljamo, je predlog srednjeročnega razvojnega programa našega podjetja na sklepnih obravnavi v tovarnah 21. decembra 1970 pa ga je spremljal delavski svet podjetja, ki je imel svojo sejo tokrat na Jesenicah.

(Nadaljevanje na 4. strani)

V novem letu bodo naprave v novi valjarni pričele vračati kar smo v njih vložili

20 LET SAMOUPRAVLJANJA

Dvajsetletnica delavskega samoupravljanja in 25. obletnica osvoboditve, sta bili v našem kolektivu proslavljeni na svečanem zasedanju delavskega sveta tovarne, ki je bilo 26. novembra v Kulturnem domu. Na tem zasedanju so bili poleg sedanjih članov delavskega sveta tudi vsi zaslužni čla-

Generalni direktor ZP Slovenske železarnice Gregor Klančnik je čestital ob obletnici.

ni kolektiva, ki so v 20 letnem obdobju aktivno delovali v organih upravljanja. Med gosti pa je sedanjí predsednik delavskega sveta tovarne pozdravil ing. Andreja Marince, sekretarja CK ZKS, Gregorja Klančnika, generalnega direktorja Združenega podjetja slovenske železarnice, ing. Dušana Burnika, podpredsednika občinske skupščine Celje, predstavnik družbeno političnih organizacij občine Celje, predstavnik samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij iz Železarnice Jesenice in Železarnice Ravne.

V uvodnem svečanem delu je komorni zbor iz Celja pod vodstvom profesorja Egona Kuneja zapel osem pesmi.

V delovnem predsedstvu so bili dosedanjí predsedniki delavskih svetov: tov. Tugomer Voga, tov. Štarlekar Franc, tov. Franulič Anton, tov. Opaka Viktor, tov. Rozman Franc, tov. Zagoričnik Ignac, tov. Ocvirk Franc in ing. Černak Feliks. Od dosedanjih predsednikov sta bila zadržana tov. Kresnik Jože in tov. Lončarič Jože.

Svečano zasedanje je dalje vodil predsednik prvega delavskega sveta Železarnice Štore, sedanjí glavni direktor tovariš Tugomer Voga. Slavnostni govor je imel sedanjí predsednik delavskega sveta tovarne ing. Feliks Černak, ki je med drugim dejal: Za vse delovne ljudi Jugoslavije je nedvomno zgodovinski dogodek sprejetje zakona o delavskem samoupravljanju! 27. junija 1950. leta je s potrditvijo tega zakona Zvezna ljudska skupščina pravno izpolnila revolucionarno geslo »tovarne delavcem«, ki je v času bojev za delavske pravice raznevala in bodrila naše predhodnike in katerega uresničitev je predstavljala nedosegljiv cilj. S tem zakonom se nato postopoma zamenjuje že v tem času preživela oblika socialistične demokracije, ki je bila osnovana in koncentrirana na etatizmu, ki je v znatni meri razpolagal z ekonomskimi, političnimi in ideološkimi doganjami.

Danes se z radostjo spominjamo tistih dni, ko so prvi delavski sveti za tisti čas dobili obsežne in odgovorne naloge, ki so jih morali reševati brez izkušenj in brez izšolanih upravljalcev. To se je v Železarni Štore zgodilo 6. 9. 1950, ko je bil izvoljen prvi delavski svet tovarne. Na svojem prvem zasedanju 13. septembra 1950 je ta delavski svet že moral sprejemati važne in nepreklicne odločitve. 20 let samoupravljanja predstavlja življenjsko šolo članov našega kolektiva. V tem času se je zvrstilo 15 delavskih svetov, ki so imeli 236 rednih in 3 izredna zasedanja. Odločati so morali o mnogem: o gospodarjenju, o investicijah, o planiranju proizvodnje, o kadrih, o družbenem standardu, o izgradnji šol, cest, itd. Pionirji delavskega samoupravljanja so imeli tedaj zelo težko delo. Vsako spoznanje in ugotovitev je bilo treba plačati z dragocenim časom. Pomanjkanje izkušenj je nadomestila velika volja in energija do dela, do odločanja, do gradnje lepše prihodnosti.

V osnovna sredstva je bilo od leta 1950 do leta 1955 vloženih nad 4.300 milijard S-din in 500 milj. S-din v splošni družbeni standard. Pretežni del teh sredstev je prispevalo podjetje samo. V tem času so bili zgrajeni popolnoma novi obrati: elektroplavž, aglomeracija ter obdelovalnica valjev. Rekonstruirana je bila livarna in nabavljena nova oprema. Razen tega je bilo skoraj na vseh

področjih proizvodnje zasnovanih več izboljšav, kar je v znatni meri povečalo kvaliteto rast proizvodnje.

Prejšnja proizvodnja enostavnega konstrukcijskega jekla je danes dopolnjena z novimi vrstami kvalitetnih C jekel in nizkolegiranih plemenitih jekel. Poseben poudarek velja proizvodnji vzmetnih jekel in specialnih profilov, osvojitvi novih kvalitet valjev in zelo perspektivne nodularne litine.

V letu 1960 je delavski svet osvojil predloženi načrt nadaljnjega razvoja podjetja. V tem razvoju je začrtana osnova perspektivne tehnološke in tržne usmeritve ter je utemeljena na naslednjih zahtevah:

V imenu CK ZKS je kot že večkrat prišel med nas ing. Andrej Marinc.

— modernizacija in mehanizacija proizvodnje za izboljšanje delovnih pogojev,

— povečanje proizvodnih kapacitet,

— uvedba sodobnih tehnologij, ki bodo omogočile višjo proizvodnjo in znižanje proizvodnih stroškov,

— povečanje stopnje specializacije in finalizacije.

Če se ozremo na obdobje pretečenih 20 let samoupravnega delovanja, potem doseženi indeksi v nekaterih kazalcih pričajo o naši rasti.

V primerjavi z letom 1950 so doseženi naslednji rezultati: skupna proizvodnja se je povečala za 4-krat, vrednost proizvodnje, če upoštevamo stalnost cen v naši vaji gospodarstva, za štirikrat.

Poraba električne energije v kWh se je povečala 71-krat. Produktivnost dela merjena z realizacijo na zaposlenega se je povečala za 2,5-krat, prav tako z upoštevanjem stalnosti cen. Število zaposlenih se je povečalo za 1,5-krat, medtem, ko bomo na tuja tržišča letos prodali več kot za 1.300.000 dolarjev naše blagovne proizvodnje.

Popolnoma jasno nam je, da razvoj v gospodarstvu ni nikoli zaključen, temveč, da se nahajamo v času novih razvijajočih se tehnoloških procesov, katerim mora slediti tudi naša delovna skupnost. Nastopajo nove oblike povezovanja v gospodarstvu vse z namenom, da se doseže boljša delitev dela, specializacija proizvodnih programov, učinkovitejša razvojne in raziskovalne rešitve, kar pa sočasno vodi do novih organizacijskih in vsebinskih oblik povezovanja samoupravnih odnosov.

Tudi samoupravni organi v naši delovni skupnosti so doumeli koristnost teh sprememb in smo pred letom dni z lepo uspehim referendumom potrdili novo oblikovano proizvodno skupnost »Združene slovenske železarnice«. Čeprav v enem letu ne moremo govoriti o velikih uspehih, ker se je objektivno tudi v takem času ne more doseči, pa vendar uspeh na delitvi programa, ki je že ostvarljiv, kakor tudi sam razvojni načrt za obdobje do leta 1975, potrjujeta naša hotenja, da v združenem delu ustvarimo trdnjše pogoje nadaljnje proizvodne rasti ter boljše materialne, kulturne in socialne pogoje vseh sodelavcev.

Dvajset let predstavlja že pomembno šolanje samoupravljalških kadrov. V tem času je bilo vseh članov delavskih svetov podjetja 793. Z ozirom na to, da so bili nekateri večkrat izvoljeni, lahko rečemo, da je 690 različnih članov kolektiva šlo skozi šolo delavskega sveta podjetja.

Na VI. zasedanju DS je dne 15. 11. 1960 delavski svet razpisal volitve v obratne delavske svete. To je pomenilo nadaljnjo decentralizacijo delavskega samoupravljanja oziroma uvedbo direktnega samoupravljanja. Skupno je bilo v obratnih delavskih svetih v teh letih vseh članov 884, različnih članov kolektiva pa 680. V upravnih odborih in sedanjih odborih delavskega sveta je bilo v dvajsetletni mandatni dobi 121 članov kolektiva.

V različnih komisijah delavskega sveta podjetja je bilo dosedaj skupno 587 članov, od tega 480 različnih članov kolektiva.

Tudi sveti enot so imenovali svoje komisije. Tako so imeli različne komisije in lahko ugotovimo, da je tudi skozi te komisije šlo skozi celotno obdobje ca. 300 članov kolektiva.

Dovolite mi, da povem še nekoliko besed o tem, kako si predstavljamo nadaljnjo rast delavskega samoupravljanja.

V častnem delovnem predsedstvu svečanega zasedanja DST so bili dosedanjí predsedniki delavskih svetov.

DVAJSET LET SAMOUPRAVLJANJA

Dejstvo je, da je proizvodnja zaradi človeka, da je njemu namenjena, toda njemu je potrebna takšna družbena proizvodnja, kakršna ob velikem prizadevanju in delu omogoča najvišji življenjski standard. Takšen optimalen rezultat bi moral postati glavni cilj delavskega samoupravljanja. Posvečati večjo pozornost delitvi, kot

Cestitke in vzpodbudne besede tudi od občinske skupščine: ing. Dušan Burnik

pa proizvodnim rezultatom, predstavlja konservativno vsebino dela samoupravljanja, medtem ko proučevanje problemov proizvodnje in na osnovi tehnološkega napredka, dosega višjo življenjsko raven, pa je napredno pojmovanje delavskega samoupravljanja. V dobi velikega tehničnega napredka so problemi povečanja proizvodnje značajnejši kot pa problemi delitve, torej ključ napredka je v rasti produktivnosti dela na osnovi tehničnega progressa.

V svojem pozdravu oziroma čestitki k obletnici samoupravljanja naše železarnice, je generalni direktor Združenega podjetja tovariš Gregor Klančnik med drugim dejal, da je prepričan, da smo takrat, ko smo se odločili na referendumu za združitev slovenskih

železarn gledali naprej. Kljub kratki dobi obstoja združenega podjetja že beležimo določene rezultate, predvsem gre za specializacijo vseh treh železarn v svojem proizvodnem programu. Smo prva in edina industrijska veja, ki ima srednjeročni razvojni program za obdobje 1971 do 1975. Nadalje je govoril o odnosih železarstva do kovinske predelovalne industrije ter na kraju dejal, da kolektivu čestita ne samo k temu, kar je dosegel, temveč izraža željo, da bi dosegli vse to, kar je predvideno v srednjeročnem razvojnem programu.

Ing. Andrej Marinc je čestital k jubileju v imenu Centralnega komiteja ZKS ter med drugim dejal:

Samoupravljanje ni samo pravica in z zadovoljstvom človek ugotavlja, kaj naši in vaši predstavniki govorijo tudi o dolžnostih. Samoupravljanje kot resnično veliko zgodovinsko dejanje ne bi uspelo, če naši proizvajalci združeni ne bi skrbeli samo za današnji dan, ampak tudi za razširjeno reprodukcijo. Tudi to je pravica združenega dela proizvajalca. Kdo bo vršil razširjeno reprodukcijo v kolektivu, vi. Smo pred prelomnico v nadaljnjem jačanju materialne osnove, s katero boste šli v razširjeno reprodukcijo, v reprodukcijo, ki bo dala večje rezultate vam za osebni in družbeni standard.

V imenu Občinske skupščine pa je spregovoril njen podpredsednik ing. Dušan Burnik ter dejal, da letošnje leto pomeni za vaše podjetje renesanso novih naporov in uspehov po večletnih zadnjih stagnacijah v neenakopravni borbi za boljši delovni uspeh. Mislim, da so letošnji rezultati še boljša garancija za samoupravljanje in za boljši razvoj v bodoče. Ne morem mimo ugotovitve, da poskušamo v teh dneh z novo proizvodnjo v valjarni, v enem največjih objektov, ki se spušča v proizvodnjo v Sloveniji, pa tudi za našo občinsko skupščino. Danes ugotavljamo v občini izrazito zastarele naprave, zelo visoko število delovne sile in zaradi tega relativno zaostajanje za razvojem, ki ga

Eden od znanih veteranov: Anton Stojan

ima republika. Mislim, da ta enota bazira na moderni tehnologiji in avtomatiki, prva stopnica, ki omogoča najbolj pravilno orientacijo na specializacijo in finalizacijo proizvodnje. Mogoče in prav gotovo je to tisto, kar daje zagotovilo za boljši razvoj podjetja, ker prav ta orientacija vašega srednjeročnega programa, ki je izdelana, daje to zagotovilo.

Predsednik delavskega sveta ing. Feliks Černak je nato najzaslužnejšim tovarišem, ki so v dvajsetletnem obdobju aktivno delali v delavskem samoupravljanju, čestital in razdelil priznanja.

NOVA METODA OBRAČUNA STROŠKOV »DIRECT COSTING«

Mednarodna organizacija za pomoč razvoju je za Združeno podjetje slovenskih železarn izdelala analizo stanja rentabilnosti. Konsulentno firmo IKO iz Norveške je angažirala za izdelavo programa, ki zajema pogoje za doseganje večje rentabilnosti. Ta program zajema med ostalimi predlogi tudi uvedbo Direct costing metode, ki ima mnogo prednosti na področju kalkulacij in obračuna stroškov kot:

- delitev stroškov na fiksne in variabilne in sicer na posebne in splošne fiksne stroške, ter direktne in indirektno variabilne stroške. Taka delitev stroškov je izvršena že s predkalkulacijo stroškov v gospodarskem načrtu podjetja;

- dodelitev stroškovnih mest po funkcionalnosti in mestih nastanka. Za vsako stroškovno mesto je določen nosilec odgovornosti za stroške v okviru normativov materiala, časa in ostalih stroškov;

- izračun zneska in koeficienta pokritja za nosilce stroškov (proizvode), po stroškovnih mestih, za delovne enote in podjetje;

- izračun praga rentabilnosti, varnostne mreže, rezultata in drugih ekonomskih ter tehničnih kazalcev, ki so potrebni pri poslovnih odločitvah.

Direct costing metoda zahteva pred uvedbo rešitev mnogih organizacijskih vprašanj. Rezultati te metode bodo jasno nakazovali možnost konkretnije delitve in opredelitve funkcij ter dolžnosti s pripadajočimi odgovornostmi na vseh nivojih organizacijske strukture združenega dela.

Konvencionalna metoda obračuna stroškov, ki jo imamo zdaj, zajema zelo obširno dokumentacijo in veliko podatkov, vendar oblika in čas v katerem podatke posredujemo različnim instancam ne ustrežata. Na kratko rečeno, po obstoječi metodi obračuna nimamo pravočasno ustreznih podatkov za ukrepanje in tudi kontrola ni dovolj učinkovita. Iz teh raz-

logov se vedno več podjetij odloča za to metodo, ki omogoča poleg vseh prednosti tudi učinkovito kontrolo po delovnih enotah, službah, stroškovnih mestih idr.

Odločili smo se, da predlagamo ekonomsko-poslovnemu odboru uvedbo Direct costing metode v našem podjetju. Železarni Jesenice in Ravne sta s pomočjo inozemskih ekspertov že izvršili priprave za uvedbo te metode in s tem potrdili pomen te akcije na področju uvajanja sodobnih metod dela.

Ekonomsko-poslovni odbor je predlog obravnaval na svoji VIII. seji dne 2. 12. 1970, ga osvojil in določil odgovorne nosilce naloge, ki bodo v sodelovanju z inozemskimi ter domačimi strokovnjaki z vso odgovornostjo pričeli s pripravi v mesecu januarju 1971. Takoj po odobritvi predloga na EPO je sklenjena pogodba z norveško firmo IKO, ki je že predložila program dela in prične z delom dne 5. I. 1971.

V programu je predvideno tudi redno obveščanje o poteku izvajanja priprav in kasneje o samem uvajanju, predvsem vseh tistih članov kolektiva, ki bodo morali aktivno sodelovati v tej akciji. Kolektiv bomo prav tako občasno obveščali o rezultatih dela, predvsem pa o pogojih, ki jih bomo za uspešnost nove metode morali izpolnjevati.

Vodstvo podjetja predlaga za to nalogo in vse, ki bodo še sledile in imajo cilj izboljšanja gospodarnosti, da strokovne službe, vodstva obratov, delovodje in organi delavskega samoupravljanja dajo vso podporo pri pripravi in uvajanju novih metod dela. Razumevanje in sodelovanje na tem področju bo vsekakor velik prispevek v tem obdobju ko smo poklicani k sodelovanju pri reševanju gospodarskih problemov.

Glavni direktor
Tugomer Voga

Cestitka in priznanje predsedniku prvega delavskega sveta, sedanjemu glavnemu direktorju tov. Tugomerju Vogu

RAZVOJ NAŠIH TOVARN

Obesežen je ta dokument, zato ga ne moremo v celoti preko tovarniških glasil posredovati delavcem. Zajema obstoječe stanje, predvideni obseg skupne in blagovne proizvodnje po letih, rast realizacije, proizvodni program in njegovo tržno orientacijo, predvidena investicijska vlaganja v osnovna in obratna sredstva, rentabiliteto investiranja, pregled potrebnih surovin, finančni načrt, predvideno gibanje dohodka, osebnih dohodkov in sredstev za sklade.

Združeno podjetje slovenskih železarn je kot organizirana proizvodna tvorba dolžno prispevati svoj delež pri naprednem razvoju celotne kovinsko predelovalne industrije na Slovenskem. Ta najmočnejša proizvodna dejavnost skupaj zaposluje 65 000 ljudi ali 27 % celotne industrije. Le z naprednimi posegi v lastnih tovarnah naše podjetje lahko učinkovito vpliva na celotno prestrukturiranje iz zaostale na področje vrednejše in perspektivnejše proizvodnje. Prepričani smo, da predlog srednjeročnega razvojnega programa zajema te sestavine. Ta namreč poleg popolne specializacije predvideva poglobljeno plemenitega proizvodnega programa ter širjenje večstopenjske predelave na področja, ki pomenijo olajšanje dela in povečanje obsega proizvodnje v kovinsko predelovalnih tovarnah oziroma njihovo asortimansko dopolnitev. V vseh treh tovarnah združenega dela je predvidena relativna rast kvalitetnih in žlahtnih vrst jekla, prav tako pa tudi širjenje toplotne obdelave in mehanske predelave jekel.

Oddaljeni od surovinskih baz, naše podjetje nima pretiranih ambicij na področju povečevanja proizvodnje surovega jekla. Po tem razvojnem programu se za leto 1975 predvideva 800 000 t surovega jekla, kar proti letošnjemu dosežku pomeni blizu 30 % več. Vso to količino jekla bo treba doseči na obstoječih proizvodnih pečeh, dodatno pa bo montirana nova 40 t obložna elektro peč v Štorah.

Tudi na področju proizvodnje surovega železa niso na agregatih predvidene večje spremembe. Leta 1975 naj bi ta znašala 235 000 t, kar je 17 % več od letošnjega leta.

Večji premik pa je na področju gotovega blaga. Tega naj bi dosegli 758 000 t, kar je proti letošnjemu letu porast za več kot 50 %. Taka rast blagovne proizvodnje bo možna le s predpostavko, da se bo združeno podjetje delno oskrbovalo s polizdelki.

Za posamezne železarne se za leto 1975 predvideva:

Surovo železo	— Jesenice	180 000 t
	— Štore	55 000 t
	Skupaj	235 000 t
Surovo jeklo	— Jesenice	520 000 t
	— Ravne	200 000 t
	— Štore	80 000 t
	Skupaj	800 000 t
Blagovna proizvodnja	— Jesenice	510 400 t
	— Ravne	129 000 t
	— Štore	162 100 t
	Skupaj	801 500 t

Zbir blagovne proizvodnje posameznih železarn je za 43 500 t višji od blagovne proizvodnje podjetja zaradi notranjega blagovnega prometa.

Po posameznih vrstah proizvodnje I.-stopenjske, II.-stopenjske in večstopenjske predelave program predvideva:

	1971 blagovna proizvodnja ton	%	1975 blagovna proizvodnja ton	%
surovo železo	30 000		16 000	
toplo valjani izdelki	340 400		332 900	
kovano jeklo — odkovki	13 500		16 700	
jeklena litina	9 300		12 500	
siva litina	26 000		33 100	
1. izdelki I.-stopenjske predelave	419 200	73,0	411 200	51,5
vlečena žica	42 850		61 300	
vlečeno luščeno, brušeno jeklo	26 250		30 600	
hladno valjano plosnato — trakovi	35 000		179 100	
2. izdelki II. stopenjske predelave	104 100	18,0	271 000	34,0
hladno oblikovani profili	8 000		50 000	
žični izdelki	12 000		15 000	
elektrode	14 500		20 000	
vzmeti	7 500		11 000	
obdelani valji	3 200		8 000	
mehansko obdelani izdelki	8 500		11 800	
3. izdelki večstopenjske predelave	53 750	9,0	115 800	14,5
Skupaj	577 050	100,0	798 000	100,0

Poleg jeklenih izdelkov načrt konstantno predvideva 20 000 t šamotnih izdelkov letno in od tega namenjenih za tržišče 3 500 t.

Iz pregleda se vidi, da v novem petletnem razvojnem obdobju slovenske železarne predvidevamo znižanje prodaje izdelkov I.-stopenjske predelave, ki bodo v deležu celotne blagovne proizvodnje padli od 73 na 51,5 %, povišanje deleža II.-stopenjske predelanih jekel od 18 na 34 % in porast udeležbe končnih večstopenjskih obdelanih jeklenih izdelkov od 9 na 14,5 %.

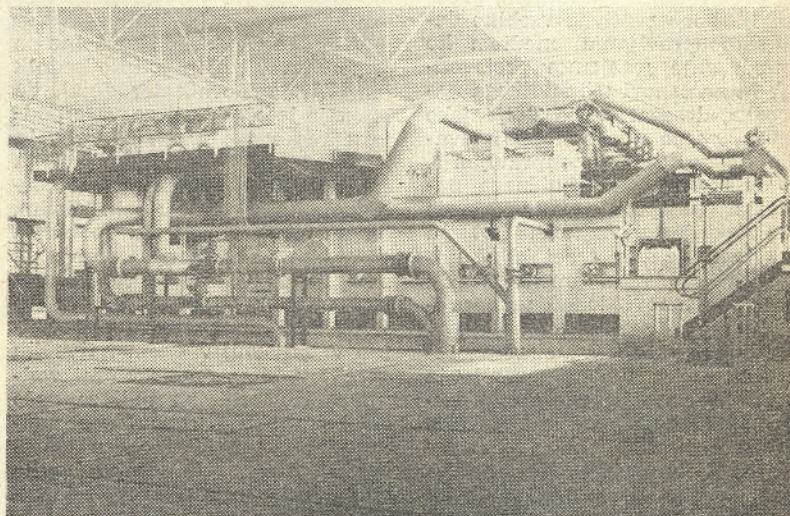
Jasno je, da se s predvideno strukturalno spremembo proizvodnje in s povečanjem deleža žlahtnih vrst jekel še hitreje od blagovne proizvodnje povečuje realizacija. Ta, preračunana na sedaj veljavne cene naših izdelkov, predvideva, da bo obseg prodaje domačim in inozemskim kupcem od letošnjih 1 500 milj. din 1975. leta porastel na 2 651 milij. din ali za 76,5 %. Srednjeročni razvojni program predvideva naslednjo dinamiko rasti realizacije:

1971 bo znašala	1 686 milij. din,
1972 bo znašala	1 801 milij. din,
1973 bo znašala	1 979 milij. din,
1974 bo znašala	2 464 milij. din,
1975 bo znašala	2 651 milij. din.

Po posameznih železarnah se bo v primerjavi s prognozo letošnjega leta realizacija povišala:

— na Jesenicah	od 920 milij. na 1 520 milij. din ali za 65 %,
— na Ravnah	od 440 milij. na 715 milij. din ali za 60 %,
— v Štorah	od 165 milij. na 417 milij. din ali za 150 %.

Od celotnih količin načrt predvideva povečanje izvoza od 46 400 t, predvidenega za leto 1971, na 73 200 t leta 1975, kar je v strukturi slabih 10 % od celotne prodaje. Črna metalurgija ni tipična izvozna industrijska veja, zaradi deficitarnosti tega materiala na jugoslovanskem tržišču je prednostno namenjena za oskrbovanje domače kovinsko predelovalne industrije. Slovenske železarne imajo pri tem svoj poseben specifičen položaj bližine zahodnih meja, kar omogoča relativno ugodno prodajo zahodno evropskih državam. Posebno hvaležno je južno področje Zvezne republike Nemčije, kjer so se že dosedaj

Ogrevalna peč v novi valjarni.

s svojimi dobrimi poslovnimi zvezami usidrale vse tri železarne, Jesenice, Ravne in Štore, v letošnjem letu pa je bila tudi že sklenjena prva skupna srednjeročna kupno prodajna pogodba.

Za doseg take dinamike povečanja obsega proizvodnje so potrebne znatne investicijske naložbe v stroje in naprave. Investicijski program predvideva skupnih naložb v osnovna sredstva 764 milij. din in v obratna sredstva 469,3 milij. din, kar skupno zneso 1 233,3 milij. din. Če k temu prištejemo še v srednjeročnem razvojnem načrtu predvidena sredstva za skupna nalagnaja v objekte za oskrbovanje s surovinami in vložkom, kot so koksarna, metalizacija pelet, energetske naprave in podobno, v višini 67 milij. din, dobimo 1 300 milij. din, ki predstavljajo kompletan obseg petletnega investiranja v osnovna in obratna sredstva.

Večji del investicijskih naložb je predvidenih za kompletiranje že zgrajenih glavnih proizvodnih agregatov, kar naj bi omogočilo večjo rentabilnost, višjo realizacijo, višje povprečne cene in večjo donosnost vseh tovarnih združenega dela. Z dodatnimi agregati za taljenje, plastično obdelavo, toplotno obdelavo in mehansko obdelavo, se bo povečal obseg proizvodnje v vseh treh železarnah, na Jesenicah, Ravnah in v Štorah. V naslednjem petletnem obdobju pa bodo dokon-

(Dalje na str. 5)

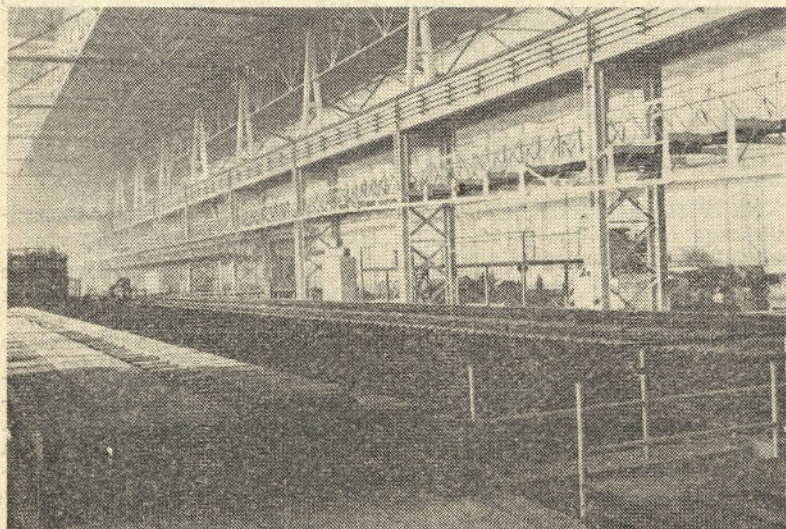
RAZVOJ NAŠIH TOVARN

čana tudi investicijska dela, ki se vršijo še po 47. natečaju Jugoslovanske investicijske banke. Glavni zaostanek je v Štorah, kjer bodo izvršena sklepna dela na novi valjarni, nato pa dograjena talilnica s kontinuirano napravo za ulivanje gredic. S tem postopkom naj bi Store v neprekinjenem tehnološkem postopku od taljenja do valjanja jekla dosegle relativno nizke proizvodne stroške in rentabilno proizvodnjo paličastega jekla. Na Ravnah je ostala nedokončana izgradnja kovačnice, ki bo na začetku naslednjega petletnega obdobja dobila svojo prvotno načrtovalno obliko z vsemi predvidenimi agregati in žarilnimi pečmi. Kot novost te železarne bo uvajanje pretapljanja in čiščenja visoko vrednih jekel po elektro žilindrinem postopku.

Osrednja investicija srednjeročnega razvojnega programa na Jesenicah, kar pa obenem velja tudi za celo podjetje, je izgradnja nove valjarne hladno valjane pločevine. Za kompletno izgradnjo tega obrata se predvideva 442 milij. din naložb v osnovna sredstva, od tega pa je zajeto v srednjeročnem razvojnem programu 1971—1975 370 milij. din. Hladna valjarna na Jesenicah pomeni nadaljevanje procesa valjanja od tople valjanih trakov do končno metalurško predelane pločevine. Proizvodni program novega obrata je predviden tak, da bo po specializirani pločevini za globoki vlek zadovoljil slovenske potrošnike, največji poudarek pa bo dan legiranim nerjavim in elektro kvaliteta, kar se lepo vgraja v kompletni jugoslovanski program hladno valjane pločevine Skopja, Smedereva in Jesenic.

Za posamezne organizacije združenega dela investicijski program predvideva:

	za osnovna sredstva	za obratna sredstva	Skupaj
			v 000 din
JESENICE	531 943	247 193	779 136
RAVNE	143 100	127 278	270 378
STORE	88 950	94 837	187 787
SKUPAJ	763 993	469 308	1.233 301

Hladilne klopí v novi valjarni

Iz navedenega že vsak lahko hitro sklepa, da bo najtežji problem srednjeročnega razvojnega programa, kje dobiti tako obsežna sredstva za realizacijo zasnovane razširitve, modernizacije in dopolnitve sredstev za delo in pogojev za proizvodnjo na Jesenicah, Ravnah in Štorah. Železarne same pod sedanjimi pogoji niso sposobne zbrati take lastne udeležbe, da bi pri bankah in mednarodnih partnerjih lahko dobile primeren dolgoročni kredit. Obveznosti po dosedanjem investiranju so v vseh treh organizacijah združenega dela take, da brez dodatnega investiranja niso sposobne niti tekoče pokrivali anuitet.

Analiza gibanja proizvodnje brez predvidenega dopolnjevanja in modernizacije proizvodnih sredstev kaže, da bi v združenem podjetju pod idealnimi pogoji proizvodnje 1971. in 1972. leta še pokrivali vse nastale poslovne stroške, osebne dohodke ter kreditne obveznosti in pri tem imeli 2 oziroma 5,7 milij. din presežka sredstev. Že naslednje 1973. leto bo presežek padel na 1,6 milij. din, 1974. leta pa nastal primanjkljaj 18 milij. din, ki bi tudi še 1975. leta znašal skoraj 4 milijone din. Podobna slika je tudi v posameznih železarnah. Na Jesenicah bi nastal primanjkljaj leta 1975, na Ravnah bi se ta pojavil že leta 1973. Iz tega sledi, da so kreditne olajšave na posojila po 47. natečaju pogoj obstanka in razvoja slovenskih železarn, dosegljive pa izključno le v republiki.

Demontaža raznih skladov in drugih, na ravni federacije koncentriranih sredstev, dosega tak obseg, da tudi skrb za bazično industrijo

morajo prevzeti republike. Pri tem se tudi Slovenija ne bo smela in mogla distancirati. Zadosti ima Združeno podjetje slovenske železarne argumentov, da upravičeno zahteva odstranitev najtežje ovire pri realizaciji srednjeročnega razvojnega programa. Dokazali smo, da so železarne Jesenice, Ravne in Store v zadnjem desetletju zaradi omejevanja letnih pogodbenih tranš kreditov in s tem negospodarskega zavlačevanja izgradnje in modernizacije proizvodnih obratov, dalje zaradi neizkoriščenih proizvodnih zmogljivosti kot posledica pretirane nega intervencijskega uvoza jekla in ne nazadnje zaradi posledic inflacije, ki so najbolj prizadele proizvajalce reprodukcijskega materiala s plafoniranimi cenami, v letih od 1967 do 1970 izgubile 427 milij. din svojega presežka dohodka. Če k temu prištejemo še izgubljeno amortizacijo, ki je sicer v glavnem bila kompenzirana z investiranjem prva leta po osvoboditvi, v višini 236 milij. din, dobimo težo utemeljitve, zakaj zahtevamo tako od predstavniških organov, odjemalcev, zbornice in denarnih institucij podporo pri ustvarjanju zasnove srednjeročnega razvojnega programa.

Na izvršni svet Skupščine SR Slovenije je naše podjetje 12. novembra 1970 nasloвило pismo, s katerim smo ta naš predstavniški organ seznanili s stanjem in srednjeročnim razvojnem programom ter ga prosili za pomoč v obliki konverzije dolgoročnih kreditov, kar pomeni, da bi sedanje obveznosti začasno do leta 1975 prevzela republika, po sklenitvi novega petletnega razvojnega obdobja in realizaciji investiranja po srednjeročnem razvojnem programu pa bi železarne pokrile vse dosedanje in nove dolgoročne obveznosti. Konverzija bi skupaj obrestni in odplačevanja glavnice zajela 575 milij. din, ki bi jih združeno podjetje neposredno usmerilo kot udeležbo poslovnim bankam in s tem omogočilo sklenitev kreditne pogodbe. Le to je edino pravilni način končne in popolne sanacije slovenskega železarstva. Vedeti je namreč treba, da je od vseh naložb 38 % namenjenih za trajna obratna sredstva in le 62 % za naložbe v širjenje in modernizacijo proizvodnih obratov. Tako visok delež obratnih sredstev še vedno pomeni le polovico potreb in še to s predpostavko idealnega koeficienta koriščenja obratnih sredstev. Drugo polovico oziroma manjkajoči del obratnih sredstev bi moralo združeno podjetje še vedno kriti s kratkoročnimi krediti. Srednjeročni razvojni program na področju obratnih sredstev torej pomeni sanacijo stanja, sledenje povečani proizvodnji in znatno večjo gospodarnost z denarnim in materialnim delom obratnega kapitala.

Ustvaritev srednjeročnega razvojnega programa torej ni toliko odvisno od odobritve delavskega sveta podjetja, ki ga je 21. 12. 1970 potrdil, kot od razumevanja republiških faktorjev pri ustvarjanju pogojev za njegovo realizacijo. To upravičeno pričakujemo, saj bo doseženo:

- boljše oskrbovanje z jeklenimi, toplo valjanimi, vlečenimi, kovanimi in litimi izdelki vseh večjih slovenskih potencialnih potrošnikov od proizvajalcev avtomobilov, strojev, opreme, do gospodinjskih aparatov;

- pokrivanje večjega dela predvidene rasti potreb na Slovenskem po hladno valjani pločevini, kvaliteti globokega vleka, nerjavnih in elektro kvaliteta v naslednjem desetletnem obdobju;

- izboljšanje ekonomskega položaja vseh organizacij združenega dela slovenskih železarn;

- možnost odplačevanja izkoriščenih in novo nastalih kreditnih obveznosti v obdobju po 1976. letu.

Predvidena rast realizacije je taka, da bo 1 din naložb v osnovna sredstva dal 1,60 din dodatnega gotovega blaga za tržišče letno, proizvodna organizacija pa bo končno dosegla dohodek zdrave podjetniške donosnosti, ki bo zadoščal za sorazmerne in primerne osebne dohodke, pokrivanje neinvesticijskih in investicijskih stroškov družbene ravni, ostanek pa poleg amortizacije omogočil pravo samostojno reproduktivno sposobnost slovenskega železarstva.

Od kompletnega vlaganja v osnovna in obratna sredstva odpade na železarno Jesenice 63,1, Ravne 21,9 in Store 15 %, realizacija pa bi bila leta 1975 razdeljena tako, da bi Jesenice prispevale 57,3, Ravne 27 in Store 15,7 %.

Ob ugodni rešitvi konverzije dolgoročnih kreditov združeno podjetje predvideva od kompletnih naložb v višini 1,3 milijarde din naslednjo strukturo:

- lastna udeležba 42,2 %;
- bančna sredstva 30,8 %;
- inozemski krediti 17 %;
- udeležba kupcev 10 %.

Veliki naporji bodo potrebni tako znotraj organizacij združenega dela kot pri vseh drugih faktorjih, ki bodo vplivni in odločilni pri realizaciji srednjeročnega razvojnega programa. Delovne skupnosti so za to posebno zainteresirane, saj srednjeročni razvojni program ne pomeni samo ozdravitve in krepost podjetniške dejavnosti, temveč tudi varno in dobro zaposlitev.

Medtem ko je sedanji stalež zaposlenih v celem podjetju 11 582, se za leto 1971 predvideva 11 670, nato pa postopno poviševanje, stalež 1975. leta pa naj bi zajel 12 300 zaposlenih. To seveda že istočasno pomeni znatno povečanje produktivnosti dela, ki naj bi se od 46 t letos do leta 1975 povišala na 65 t blagovne proizvodnje na zaposlenega ali za 45 %. Vrednost proizvodnje ali realizacije bi se na zaposlenega dvignila od 127 000 na 215 320 din letno ali za celih 70 %.

(Nadaljevanje na 6. strani)

RAZVOJ NAŠIH TOVARN

(Nadaljevanje s 5. strani)

Poleg prizadevnosti delovnih skupnosti našega podjetja bodo bližnji odjemalci najbolj važen faktor pri odločanju in ustvarjanju srednjeročnega razvojnega programa. Posebno so pri tem važni slovenski potrošniki. V tem programu predvideni delež jekla oziroma izdelkov železarn Jesenice, Ravne in Štore za slovenske potrošnike v višini 464 560 t, kar pomeni 58 % blagovne proizvodnje, še daleč ni optimum, ki naj bi ga v republiki dosegli. Res je, da to že pomeni napredek.

Kovinska industrija je na Slovenskem najstarejša in najmočnejša proizvodna dejavnost. Po proizvodnji in potrošnji jekla Slovenija spada med srednje evropsko razvite dežele, v Jugoslaviji pa je prva med republikami. Razvoj proizvodnje in predelave jekla po osvoboditvi ni bil medsebojno ubran. Kovinsko predelovalna industrija je rastla po obsegu, železarne pa so se s prehajanjem od navadnih k žlahtnim jeklom od teh odjemalcev umikale.

Ob tem, da potrošnja za 25 % prerašča proizvodnjo in le polovica izdelanega jekla ostane v republiki, sledi, da se mora kovinska industrija 60 % oskrbovati iz drugih republik in uvoza. Od 470 000 t neposredno tržišču posredovanih jeklenih izdelkov so železarne Jesenice, Ravne in Štore leta 1969 plasirale v Slovenijo le 241 000 t ali 51,3 %.

Znaten del predelovalne industrije še vedno sloni le na vložku navadnih jekel, zadržujejo pa se še fizično naporni in zastareli postopki proizvodnje izdelkov, ki nimajo nobene perspektive.

Medsebojno strukturalno prilagajevanje proizvajalcev in uporabnikov jekla v smeri osvajanja vrednejših izdelkov, katerih potrošnja je v rasti, mora poleg že renomirane avtomobilske, motorne in strojne industrije biti vodilo skupno ubranega dela v prihodnosti.

Tovarne združenega podjetja slovenske železarne bodo po sklenitvi sedanjega in po novem srednjeročnem integralno usklajenem razvojnem programu spadale v vrsto sodobno urejenih proizvajalcev kvalitetnih in žlahtnih vrst jekla. To pomeni, da bodo ob normalnih pogojih oskrbovanja s surovinami, reprodukcijskim materialom, energijo in storitvami lahko po kakovosti in dobavnih rokih konkurenčne inozemskim dobaviteljem. Blizu pol milijona ton ali 60 % surovega jekla bo izdelanega v elektro pečeh, zato načrtujejo uvajanje najsodobnejšega postopka direktne redukcije bogatih uvoženih rud v metalizirane pelete, kar naj bi pomenilo tudi stalno in zahtevnemu proizvodnemu programu potrebno oskrbovanje s kvalitetnim vložkom.

Povečevanje deleža jekla združenega podjetja v slovenski predelovalni industriji je torej logično ne samo zaradi naraščanja cen transportnih storitev, temveč smotno tudi zaradi napredne programske usmeritve.

To so bile ugotovitve prvega neposrednega sestanka vodilnih predstavnikov velikih kovinsko predelovalnih podjetij EMO, GORENJE, IMV, ISKRA, METALNA, LITOSTROJ, STT, TAM in našega podjetja, ki je bil 23. 11. 1970 na Strmolu pri Cerkljah. Želimo, da bi ta sestanek pomenil novo stran usklajenejšega razvoja proizvodnje in predelave jekla na Slovenskem. V skupnem delu tega sestanka je bilo ugotovljeno, da je Združeno podjetje slovenske železarne najbolj organizirana enota kovinskega kompleksa, ki ima svoj sedež v središču republike, zato se mu prepušča vodilna vloga. Dalje je rečeno:

»Slovenska kovinska industrija bo v celotni svoji strukturi morala doseči višje vrednostno poprečje, zato bo prestrukturiranje usmerjeno na relativno povečevanje uporabe izdelkov valjanega, kovanega in litiga železa in jekla slovenskih železarn. Letna preusmerjenja količina jekla od drugih tržišč na bližnje odjemalce bi lahko znašala od 150 000 t v začetku do 250 000 t na koncu novega petletnega obdobja.«

Le majhen del te preusmeritve že zajema naš srednjeročni razvojni program, da pa bi dosegli optimum, ki bi pomnil vključitev slovenske proizvodnje in predelave jekla na raven pretežnega in priznanega izvoznika na konvertabilna področja, bo intenzivna medsebojna usklajena razvojna prizadevnost nujna. Slovenskim izkušnjam in delovnosti primerna napredna proizvodnja in predelava jekla bo ob načrtnem in medsebojno usklajenem delu možna in dosegljiva.

Neprecenljiva bi bila korist združenega podjetja, če bi po vzoru vloge slovenskega železarstva v preteklosti v prihodnosti njena tvornost dala glavni delež pri preorientaciji kovinsko predelovalne industrije na napredno našo programsko usmeritev. Optimizacija bo dosežena takrat, ko bo vsaj tri četrtine kvalitetnega in žlahtnega jekla slovenskih železarn v republiki uporabljena za visoko vredne izdelke. Po tej poti ne bo le rešena slovenska prihodnost jekla, ki je osnova celotne družbene reprodukcije, odprta mu bodo tudi vrata mednarodnih tržišč.

V tem je razlog, zakaj vodstvo podjetja s tako vnemo neguje dobro zvezo s kovinsko predelovalnimi podjetji. Zavedamo se, da obojestranske strukturalne prilagoditve ne bomo dosegli niti na sestankih gospodarske zbornice niti s pomočjo zvanečih znanstvenih institucij, temveč le s peščico entuziastov s široko razvitim poslovnim čutom.

Naj ne bo škoda sredstev, pa četudi bi jih v te namene moralo vložiti naše podjetje samo.

Kot del srednjeročnega razvojnega načrta ima združeno podjetje izdelan tudi predlog gospodarskega načrta za leto 1971. Vse postavke tega dokumenta niso enake od tistih, ki jih srednjeročni načrt predvideva za naslednje leto. V predlogu predvidene proizvodnje in obsega poslovanja za leto 1971 je vnešenega več optimizma, zato je tudi pred-

videna količina surovega jekla, gotovih izdelkov in realizacije višja od postavke, vnešene v srednjeročni razvojni program. Po tem načrtu naj bi leta 1971 izdelali in prodali za 1,7 milijarde din naših izdelkov. To je brez dvoma težka in zahtevna naloga. Preroki bi bili sedaj, ko smo vstopili v začetek stabilizacije jugoslovanskega gospodarstva in nam še niso znani vplivi te na proizvodnjo jekla, če bi z gotovostjo trdili, da nam na tako zasnovani načrt ne bodo postavljene pretežke ovire. Zdrav optimizem pa je vendar boljši od nepotrebne strahu, vsako načrtovanje pa je tudi boljše od tavanja v megli. Zavedamo se samo enega, da proizvodne zmogljivosti imamo in da je popolnejše koriščenje teh edino pravilno iskanje višje stopnje rentabilnosti naše železarne. Prvo moramo doseči uporabljaje tega, kar imamo, da bi nato šele s širjenjem proizvodnih zmogljivosti dobili možnost za dodatno povečanje proizvodnje. Kljub temu, da smo v letošnjem letu dosegli napredek, ne moremo biti z rezultati zadovoljni.

V desetih mesecih smo izdelali 140.000 ton surovega železa, kar je proti enakemu obdobju lanskega leta le 91 %, 518.545 ton surovega jekla ali 93 % lanske letne proizvodnje, 1.663.480 ton ali 99 % skupne proizvodnje in 433.798 ton ali 102 % gotovega blaga, namenjenega za tržišče. Zahvaljujoč se povišanim cenam in strukturalni spremembi smo v malenkostno večji količini blagovne proizvodnje od januarja do oktobra realizirali za 1.252.076.000 din naših izdelkov, kar je 17 % več kot v istem obdobju lani. Ker je ob tem število zaposlenih v celem podjetju padlo na 97 %, produktivnost, merjena na zaposlenega mesečno, z 8.995 din proti poprečju lanskega leta pomeni napredek za 21 %.

Tovarne združenega podjetja so se v letošnjem letu končno otresle neprijetnega občutka nerentabilnega proizvajalca. Res je, da smo prav ob koncu poslovnega leta 1970 zaradi visoke jugoslovanske nelikvidnosti in posledic improvizacijsko vpeljanih stabilizacijskih ukrepov ostali brez lastne mobilizacijske sposobnosti tekočega oskrbovanja proizvodnih obratov s potrebnimi surovinami. Ob tem, da smo na začetku leta smatrali dolgove naših kupcev v višini 325 milj. din kot nemogoče stanje, se nam je ta vezava do konca oktobra povečala celo na 430 milj. din. Težko je tu iskati logiko, še težje pa najti recept za izhod iz takega stanja. Naši upi pa vendar niso brez razloga usmerjeni v stabilizacijo kot sredstvo za ponovno vrnitev k izhodišču vsake reprodukcije, večjo skrb za proizvodnjo surovin. V stabilizaciji proizvodnja jekla torej ne more izgubiti, temveč dobiti, zato je za celoletno obdobje 1971, predvsem pa za naslednje petletno obdobje optimistično načrtovanje naše poslovne dejavnosti smotno in koristno.

GREGOR KLANČNIK

Sklepi organov upravljanja

Na VIII. seji Ekonomsko poslovnega odbora dne 2. 12. 1970 so bili sprejeti naslednji važnejši sklepi:

Pri obravnavi poročila o desetmesečnem poslovanju podjetja je EPO ugotovil, da so v globalnem vzeti rezultati proizvodnje zadovoljivi, če upoštevamo pri oceni izhodiščno stanje v letu 1970. Še nadalje je posvetiti vso skrb dobremu vodenju proizvodnje, kar je permanentna dolžnost in naloga vseh služb ter tehničnega in operativnega kadra.

Akcijo je potrebno usmeriti prevsem v naslednje:

— čim bolj znižati izmečke in odpadke in jih z možnimi tehnološkimi prijemi spraviti na čim nižji nivo;

— programsko se usmeriti tako, da bo dosežena čim boljša akumulacija;

— z intenzivnejšim oz. večjim fizničnim obsegom proizvodnje zniževati poslovne stroške na enoto proizvoda ter

— skrbeti za čim manj jalovega hoda v proizvodnji.

Potrebno je imeti racionalni odnos do zniževanja zaposlitve, kar je možno doseči z bojso organizacijo dela ter zniževanjem nadurnega dela. Le-to je potrebno spraviti v okvir 42-urnega tednika oziroma temu vsaj približati.

Potrnil je operativni plan za december 1970.

Razhodoval je osnovna sredstva ter poslovni inventar.

Potrnil je odpis razlike, ki je nastala pri uvozu avstralskega grodlja.

Odobril je sredstva za izdelavo projekta za Direct Costing metodo (aplikacija na Železarno Štore) in določil nosilca naloge. Vztrajati je potrebno na tem, da se ta metoda dela vpelje kot organizacijska oblika v Železarni.

SKLEPI DST IV. ZASEDANJE DNE 17. 12. 1970

Delavski svet tovarne je na III. zasedanju delavskega sveta tovarne dne 17. 12. 1970 obravnaval predlog srednjeročnega programa združenega podjetja slovenske železarne in s tem v zvezi podana stališča Ekonomsko-poslovnega odbora in pripombe ter stališča svetov enot. S tem v zvezi je sprejel naslednje sklepe:

Srednjeročni program razvoja združenega podjetja Slovenske železarne je potrdil z naslednjimi dopolnitvami:

Glavna orientacija Železarne Štore v okviru razvojnega programa Združenega podjetja naj bo višja stopnja predelave lastnih surovin in polizdelkov. Prehod na višjo stopnjo predelave pogojujeta ustrezna tehnologija in optimizacija osnovnega programa proizvodnje (Nadaljevanje na 7. strani)

SKLEPI ORGANOV UPRAVLJANJA

(Nadaljevanje s 6. strani)

vodnje. Z višjo stopnjo predelave naj se izdela program razvoja in potrebnih denarnih sredstev.

Vrstni red investicijskih vlaganj po 47. natečaju lastnih sredstev in event. sredstev inozemskih vlagateljev naj bo usklajen in prilagojen programu za višjo stopnjo predelave, ki zagotavlja povečanje akumulacije in s tem tudi večje OD zaposlenih. Pri tem se je sklenilo, da se mora s transformacijo od 110/35 pričeti že v letu 1971, tako da bo le-ta končana v letu 1972, sicer elektro-obločna peč jeklarne ne bo mogla pričeti z obratovanjem.

Priprava vložka — (staro železo) je problem Združenega podjetja. Po vseh vidikih (lokacija, sredstva, kapaciteta) v cilju znižanja proizvodnih stroškov je v izdelavi projekt za pripravo vložka izven plavžev. Rezultati študije bodo osnova za rešitev priprave vložka — starega železa.

Srednjeročni program ne obravnava problema transporta v širšem in ožjem smislu (transport med podjetji ZP slov. železarne, zunanji in notranji transport). Stroški transporta zavzemajo v lastni ceni izdelkov velik delež, niso pa obravnavani ločeno od ostalih stroškov. Potrebna je študija problemov transporta Združenega podjetja s posebnim oziranjem na dislociranost posameznih tovarn.

Pogoj za doseganje predvidenih rezultatov v planu je ustrezna kadrovska politika, ki pa v srednjeročnem planu ni zadovoljivo obdelana. Plan kadrov naj zajema tudi dolgoročnojšo perspektivo vsega, posebno pa strokovnega kadra.

Ekonomski del srednjeročnega programa ne predvideva delitve skladov. Delitev skladov na sklade, konkretno za družbeni standard naj bo bolj konkretno obdelana po stvarnih potrebah neodvisno od razpoložljivih sredstev. Določi naj se tudi vrstni red vlaganj po tovarnah v okviru programov za družbeni standard.

Politika amortizacije in vzdrževanja je v srednjeročnem planu sicer nakazana, vendar neob-

delana. Sestavni del investicijskega programa mora biti politika amortiziranja, ki bo delno zagotovila optimalno rast po tem planu.

Vloga nabavne funkcije in analize v poglavju »Analiza tržišča« je premalo poudarjena, z ozirom na potrebno skupno akcijo za oskrbovanje ZP slov. železarne z osnovnimi surovinami. Razvoj tehnologije bo narekoval nove metode dela na področju nabavne funkcije.

Ukinitev proizvodnje v našem obratu šamotnega materiala je problem združenega podjetja in je izvedljiva le pod pogoji:

- zaposlitev delovne sile;
- zagotovila za nabavo šamotnega materiala.

V letu 1971 napraviti program za ustavitve obrata šamotnega oziroma program za preusmeritev obrata na drugo vrsto proizvodnje, kar je v dogovoru v okviru združenega podjetja.

Nakazane smernice srednjeročnega programa za pokrivanje slovenske predelovalne industrije bodo lahko realizirane s preusmeritvijo njenih proizvodnih programov na potrošnje plemenitih jekel.

Onesnaženje zraka in vode je doseglo tako stopnjo, da je vsako odlaganje čiščenja nevarno za širjenje poklicnih bolezni. Ekonomsko poslovni odbor je smatral, da je potrebno izdelati ustrezno študijo, ki naj bo sestavni del srednjeročnega programa.

Študija za očiščenje zraka in vode v Štorah je v obdelavi na Metalurškem inštitutu in je potrebno na podlagi tega v prihodnjem letu napraviti program po tovarnah.

Principi vrednotenja dela po tovarnah združenega podjetja slov. železarne so različni. Predlaga se izdelava metodologije in principov vrednotenja dela za združeno podjetje. Sestavni del te študije je tudi rangiranje delovnih mest.

Nadalje je delavski svet odobril sredstva za novoletno jelko za obdaritev otrok članov našega kolektiva.

Ob zaključku je sklenil, da se uradna otvoritev obrata nove valjarne preloži na konec prvega kvartala 1971.

Na III. zasedanju delavskega sveta tovarne, dne 13. novembra 1970, so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Delavski svet tovarne je sprejel na znanje informacijo, da so bili v zvezi s prekinitvijo dela nekateri člani iz teh obratov disciplinsko kaznovani.

V zvezi z materialno odgovornostjo pa je bil sprejet sklep, da pravni zastopnik tovarne predloži delavskemu svetu tovarne mnenje oziroma stališča za uvedbo tega postopka.

2. Obravnaval je pripombe, ki jih je na Statut tovarne dala Komisija za pregled statutarov pri občinski skupščini Celje in je na predlog Odbora za splošne zadeve določene pripombe osvojil, ostale pa zavrnil.

3. Obravnaval je poslovnik o delu organov samoupravljanja s pripombami in dopolnitvami in ga sprejel.

Sklenil je, da je statut in poslovnik razmnožiti in izročiti v uporabo v 8 dneh.

K statutu je delavski svet tovarne še sprejel sklep, da kadrovskega sektorja v roku treh mesecev organizira preverjanje znanja s

testom za vodilne kadre v podjetju, da so le-ti seznanjeni z določili statuta.

4. Potrdil je pravilnik o narodni obrambi in imenoval odbor narodne obrambe.

5. Obravnaval je vlogo občinske skupščine Celje in Sentjur, glede sklenitve družbenega dogovora in sklenil, da se z občinsko skupščino Celje sklene družbeni dogovor za sredstva v višini 700.000 din, plačljiva v treh letih, v kolikor bo tovarna imela na razpolago finančna sredstva in s pogojem sofinanciranja vodnega objekta Tratno, in da se z občinsko skupščino Sentjur sklene družbeni dogovor za 300.000 din pod istim pogojem finančne zmožljivosti podjetja.

6. Odobril je sredstva za organizacijo proslave v počastitev 20-letnice delavskega samoupravljanja, 25-letnice osvoboditve in v počastitev Dneva republike.

7. Sklenil je, da se strinja s tem, da se dodatno za podpisnika za uvozno izvozne posle pooblasti še Povalec Angela, samostojni referent v uvozno izvoznem oddelku.

8. Strinjal se je s predlogom načina obračuna amortizacije za plinovod.

TOU

STATUT TOVARNE

Sredi preteklega decembra je Tajništvo samoupravnih organov posredovalo članom kolektiva dva nova normativna akta podjetja — Statut in Poslovnik samoupravnih organov. Statut je sprejel na svoji 20. seji delavski svet tovarne 11. junija 1970, vendar ga je lahko dalo Tajništvo samoupravnih organov v uporabo članom kolektiva šele potem, ko je dala svoje pripombe in mnenje o njem Komisija občinske skupščine za statute in druge normativne akte. Ker je bilo treba te predloge in mnenje komisije upoštevati pri finalizaciji teksta Statuta je razumljivo, da je prišlo do manjše zakasnitve.

Poslovnik samoupravnih organov pa je sprejel tovarniški delavski svet na svoji 3. seji dne 13. novembra 1970 in vsebuje določila o tehnikah in metodah dela samoupravnih organov, pripravah in poteku sej, kontroli realizacije sklepov, določa razmerja med posameznimi organi in samoupravnimi telesi itd.

Glede na to, da je štorska železarna združena z ravenjsko in jeseniško v Združeno podjetje »Slovenske železarne« in da ima Združeno podjetje svoj statut je razumljivo, da je z njegovimi določili vključen tudi naš, štorski statut. Tajništvo samoupravnih organov je posredovalo večje število izvodov obratovodstvom, kjer so na razpolago vsem članom kolektiva. Želimo, da se z njegovo vsebino, z njegovimi določili seznanijo sleherni član kolektiva, saj je seznanjenost s pravicami in dolžnostmi posameznika, seznanjenost z mestom posameznega proizvajalca v kolektivu eden te-

meljnih pogojev za boljše počutje in uspešnejše delo.

Statut vsebuje sedem poglavij. V preambuli sta poglavji o temeljnih načelih poslovanja združenega podjetja in splošne določbe o tovarni. Poglavji vsebujeta osnovna določila o namenu združitve slovenskih železarjev v enotno podjetje, pravice in dolžnosti posameznih podjetij v združenem podjetju ter proizvodni program Železarne Štore.

Tretje poglavje govori o samoupravljanju v tovarni in vsebuje določila o samoupravnih principih v tovarni, poleg tega pa tudi o samoupravnih organih, odnosih med njimi in soodvisnosti.

Pomembna so tudi določila o družbeno-ekonomskem položaju delavcev v tovarni. To, četrto poglavje govori o obveznosti delovne organizacije do delavcev in njegovih delovnih pogojev, o osnovnih pravicah in dolžnostih delavcev itd. Bilo bi koristno, da se delavci seznanijo predvsem z določili tega poglavja, saj se je doslej že mnogokrat pokazalo, da so delavci pomanjkljivo seznanjeni s svojimi pravicami in predvsem dolžnostmi, obveznostmi do delovne organizacije in predvsem sotočarišev v delovnem kolektivu.

O organizaciji tovarne in strukturi strokovnih služb govori četrto poglavje. Uvodni člen v tem poglavju ugotavlja, da lahko statut določa »le načelno funkcionalno delitev dela po primarnih nalogah področij, sektorjev, vzdrževalnih in pomožnih služb oziroma makroorganizacijo tovarne« (125. člen), in to predvsem zato, ker mora biti organizacija dela pri-

(Nadaljevanje na 11. strani)

»Zivci in čutila« nove valjarne

V OSPREDJU SKRB ZA

Redna letna konferenca tovarniškega odbora sindikata Železarne Štore je bila 19. novembra 1970 v Kulturnem domu v Štoreh. Poročilo predsednika tovarniškega odbora tov. Franca Ocvirka ter razprava so bile usmerjene v pregled dejavnosti organov samoupravljanja v delo in vlogo sindikata v sedanjem obdobju.

Uvodoma je predsednik sindikalne organizacije tov. Franc Ocvirk govoril o pripravi na prvo konferenco samoupravljalcev v črni metalurgiji, ki naj bi bila delovni dogovor samoupravljalcev, na kateri naj se obravnavajo žive izkušnje neposredne prakse v naši panogi. Konferenca se vključuje v priprave za drugi kongres samoupravljalcev, kar pa zahteva tudi pri nas izredno aktivnost, če bomo hoteli kot poznavalci prakse in naših dosežkov doprinesti s tem skupnim naporom svoj delež. O delu naše sindikalne organizacije pa je dejal:

Osnovna organizacija sindikata naše tovarne je v preteklosti bila dokaj aktivna na razreševanju ekonomskih oziroma gospodarskih dogajanj. Leto 1969 je predstav-

nas političnih dejavnikov v tovarni, kakor službi.

Nesmiselno bi bilo, da bi pričeli z metanjem krivde eden na drugega, smiselno pa bi bilo, da prisluhnemo s polno mero odgovornosti dogodkom in jih skušamo na najhitrejši način reševati. Analize dogajanj v preteklosti pri nas bi nam verjetno odgovorile na vse tisto, kar je bilo negativnega in kar je pozitivno. Ne morem zamolčati dejstva, da se še do danes nismo streznili, da sicer vedno nekaj na tem delamo, da pa na tem področju ni temeljitih dogovorov in ukrepov. Stališče družbeno političnih organizacij v naši tovarni je bilo velikokrat povedano, toda naletelo je velikokrat na gluha ušesa in dogodki so se ponavljali. V zadnjem času in ob zadnjih dogodkih teža bremena prenašamo na najnižje sloje, kar pa dvomim, da je upravičeno, ker sem že prej poudaril, bi verjetno pri temeljitih analizah prišlo do dokaj čudne slike.

Sindikat in druge družbeno politične organizacije v tovarni so v preteklem letu obravnavale tudi vprašanje pravilnika o delitvi osebnega dohodka. Po dolgih razpravah, popravkih itd. je pravilnik delavski svet na naš skupni predlog tudi sprejel. Ob sprejetju je bilo poudarjeno, da je treba ta dokument do kraja izvesti v življenje ter da se od napisanih in sprejetih načel ne more odstopati. Priče pa smo v zadnjem času dokaj čudnim zahtevam pri delitvi dohodka, izdvojitve mase pred razdelitvijo, iskanju lukenj v samem pravilniku in tolmačenju po svoje. Smo in moramo vedno nastopati proti težnjam izkrivljenja določil, ki smo si jih sami postavili. Nikdar ne bomo dovolili iskanja v kompromisih, ker že na samem začetku takšne situacije je tak akt kot ga imamo, obsojen na neuspeh.

V preteklosti je naša osnovna organizacija vlagala mnogo truda na socialno zdravstvene probleme. Bavili smo se vedno s problemom, kako delavcu zagotoviti vse večjo socialno varnost, da bo delovni človek razbremenjen skrbi za jutrišnji dan, ter da bo lahko na delovnem mestu dajal vse od sebe. Tu gre predvsem za delovno sposobnost človeka. Mislim, da politika nadomestil v osebnem dohodku za časa bolezni ni najboljša, saj se nam dogaja, da delavci velikokrat v času bolezni izkoriščajo svoj letni dopust za zdravljenje. To pa povzroča, da delavec ni bolezni pozdravil ter da posledice nastajajo šele kasneje, ko je človek v kratkem času fizično izčrpan ter nastopa vprašanje, kaj sedaj z njim. Smatram, da bo v bodoče predvsem veliko treba delati na humanizaciji dela.

V letošnjem letu ugotavljamo vse večji porast nezgod pri delu. Začeti razgovori po tej problematiki so bili sicer že vršeni, mislim pa, da je treba čimprej preiti h konkretni akciji ter da omejimo in zmanjšamo na minimum nezgode pri delu.

V preteklih dveh letih se je registrirala velika fluktuacija kadra, tako strokovnega, kvalificiranega kakor nekvalificiranega, saj je odšlo 334 delavcev. Porast prekinitev delovnega razmerja je v veliki večini posledica odhajanja delavcev v tujino in v večji meri je prekinitev delovnega razmerja samovoljna oziroma enostranska. Razumljivo je, da se je na kadrovske službe vršil in se vrši velik pritisk po nadomestilu manjkajočega kadra, predvsem za potrebe proizvodnih obratov. Služba se nahaja v zelo težkem položaju, da zadosti potrebam (letos na novo sprejetih 457 delavcev). Niso redki primeri, ko služba zaposluje tudi takšne delavce, ki bi jih sicer pri sistematičnem planskem sprejemanju ne sprejeli. Ne moremo vedno opravičevati odhoda kadrov iz našega podjetja le zaradi zaposlitve v inozemstvu. Vzrok so tudi težki pogoji dela, relativno nizki osebni dohodki itd., vse to botruje tako veliki fluktuaciji kadrov, ki pa je finančno zelo draga. Upam, da bo po vprašanju zaposlovanja in kadrovanja še razprava nakazala nekatere stvari in mogoče tudi rešitve.

Naša usoda in razvoj je v združenem podjetju slovenskih železarn. Osnovna organizacija sindikata in druge politične organizacije so že leta nazaj ugotovile upravičenost združitve slovenske črne metalurgije. Lahko se pohvalimo, da so sindikalne organizacije bile gonilna sila pri pripravi na združitev in na referendum. Osnovna naloga sindikatov v združenem podjetju pa je politično povezovanje vseh treh kolektivov. Zato se bomo borili in zavzemali za vse pozitivne rešitve in vprašanja, vedno pa ostro grajali napake, prepočasno in nepravilno reševanje problemov znotraj in zunaj združenega podjetja. V preteklosti nam je bilo že očitano, da smo nestrpni, da hočemo nekatere stvari prehitovati, toda če smo nestrpni, smo prav iz razloga, ker se zavedamo odgovornosti do našega članstva. Nočemo, da bi nas napačno razumeli, hočemo samo, da se tako gorenj-

ski, koroški in štajerski železar počuti kot samoupravljalcev enega podjetja.

Smu sredi razprav srednjeročnega razvojnega programa združenega podjetja slovenske železarne. Izvršni odbor koordinacijskega odbora sindikata je na osnutek srednjeročnega razvojnega programa dal svoje mnenje. Upam, da bo mnenje tudi upoštevano. Nismo mogli mimo dejstva, da je ta osnutek vseboval v glavnem samo številke, ki so bile v prid zidovju in strojem. Reakcija je bila v tej smeri, da mora ta predlog vsebovati tudi tisti drugi del, ki bo govoril v prid investicijam v našega železarja. Ob razpravi se je uvodoma pokazalo, da obstaja tudi gotova mera lokalizma. Mi pa srednjeročni razvojni program ne moremo obravnavati ozko v okviru vsake posamezne tovarne, temveč mora biti tudi prisotna vedno celotna slovenska črna metalurgija.

V letošnjem letu smo prešli k reorganizaciji osnovne organizacije. Iz bivših razdrobljenih in majhnih odborov enot smo vzpostavili štiri dokaj močne odbore po sklopih. Prilagodili smo se popolnoma shemi samoupravnih organov. Nismo uspeli še aktivirati vseh delovnih skupin, ki so sicer osnovna celica. Nismo še uspeli popolnoma aktivirati tudi odborov enot, toda to je ena bodočih glavnih nalog.

Odbori in komisije pri tovarniškem odboru še v novi obliki niso popolnoma zaživeli, zaradi tega pa je prihajalo do situacij, ko je moralo podsedstvo urejevati zahtevane dolžnosti. Razumljivo je, da se pač mora na novo postavljena organizacija vživeti v situacijo ter da bo še potreben gotov čas, da se bo to popolnoma uteklo. Ne morem pa mimo dejstva, da je odbor za rekreacijo bil v preteklosti izredno deloven, toda uspehi so vidni predvsem iz tekmovalnih rezultatov metalurških iger in delavskih športnih iger. Prav ta odbor pa čakajo težke naloge, saj smo drugo leto mi gostitelji zimskih in letnih metalurških iger. Prepričan sem, da bo izvedeno vse v najlepšem redu. Moral pa bo v bodoče posvetiti več pozornosti dnevni in tedenski rekreaciji.

Pred članstvom sindikata stoji v bodoče velike naloge, pred našo osnovno organizacijo v Štoreh so pa vsekakor ena od prvih nalog realizacija sklepov I. konference celjskih sindikatov, o ka-

Tov. Ocvirk Franc: »Osnovna naloga sindikatov je politično združevanje vseh treh kolektivov.«

ljalo za nas eno največjih preizkusnih izpitov, saj se je v tem letu odločalo za biti ali ne biti. Obremenjeni smo bili z nekaj stotimi milijoni izgubo iz leta 1968, kakor tudi s stalnim porastom inflacije, ki je istočasno terjala stalno povišanje osebnih dohodkov. V začetku leta smo ob gledanju na vse to bili kaj pesimistično razpoloženi, zavedali smo se dejstva, da si pomagamo edinele samo sami. Nismo mogli pričakovati pomoči od zunaj in je tudi nismo, temveč zavedajoč se stanja, se strnili skupaj in pričeli z akcijo. Za normalizacijo stanja in tudi uspeli smo. Prihajalo je tudi do dogodkov, ki nam niso bili v ponos, za katere pa tudi ne moremo kriviti samo neposredne proizvajalce. Velik del upravičene kritike leži tudi na

Gostje in predstavniki in Celja, Jesenic in Raven na konferenci

DELO VNEGA ČLOVEKA

terih bo na občnem zboru podrobneje razpravljali tajnik občinskega sindikalnega sveta Celje, želim pa, da se na občnem zboru prinesejo tozadevni sklepi.

Po poročilu blagajnika in nadzornega odbora je bila predlagana razrešnica dosedanjim organom osnovne organizacije sindikata Železarne Štore. V razpravi je tovariš Franc Kavka govoril o dejavnosti sindikata na področju rekreativnih dejavnosti in kulture. Nanizal je vrsto uspehov, ki so bili na teh področjih doseženi v preteklem obdobju. Trud in dosežaj vložena finančna sredstva niso bila zaman, ker se odražajo v večji aktivnosti društev in organizacij na področju Štor.

Zavzel se je za resnejšo politiko pri finansiranju organizacij in društev, ker bi le na ta način lahko zagotovili njihovo nemoteno dejavnost in obstoj.

kalna organizacija doseči tudi to, da bodo člani samoupravnih organov pri sklepanju in odločanju upoštevali mnenja in težnje zaposlenih.

Glavni direktor tovariš Tugomer Voga v svoji razpravi ugotavlja, da v tem obdobju spremenjamo delo z določenimi uspehi. Na področju kulture, rekreativne in športne dejavnosti, je bil narajen velik napredek, ki je dvignil iz mrtvila naše Štore.

Smo na pragu razvojnega programa, ki ga moramo v prihodnjem letu sprejeti. Govorim zaradi tega, ker smo na pragu družbenega načrta za leto 1971, ki ga moramo z vso resnostjo pripraviti še v tem letu do srede decembra in so predvideni določeni ukrepi, to pa mora najti svoje mesto tudi v našem programu za leto 1971. Prepričan sem, da delimo enotno mnenje, da lahko z

V okviru naše republike in tudi našega podjetja stojimo pred velikimi ogodki. Mi smo eden največjih objektov, ki se gradi v Sloveniji. Vendar ta investicija ni bila zgrešena stvar, saj se bodo v gospodarstvu reprodukcijski materiali vedno iskali. V skrbi kako bo ta stvar stekla, naj bodo naše pomankljivosti čim manjše, da bodo naše investicije dale čimprej to, kar pričakujemo. Za zgled vam dajem kolektiv valjarno, ki se v popoldanskem času usposablja za nove naloge v novem obratu, kar kaže na veliko zavest tega kolektiva. Vsak lahko dobro dela in lahko tudi greši. Če smo solidarni, skušajmo složno rešiti svoje probleme in če smo plemeniti, lahko veliko prinesemo k pametni rešitvi. V tem je pot, da bomo lahko hitro napredovali. Treba pa je pri tem upoštevati, kdo je obratovodja, delovodja ali skupinovodja in imeti pravičen odnos do tega. Zato nameravamo pripraviti za vsak obrat točno opredelitev odgovornosti.

V imenu tovarniškega odbora sindikata Železarne Jesenice je konferenco pozdravil tovariš Milnarič Srečko, ki je v svoji razpravi poudaril pomebnost medsebojnega dela v integriranem

podjetju. Kritiziral je tudi stanje obveščenosti o delu samoupravnih organov združenega podjetja. Poudaril je, da srednjeročni razvojni program pomeni velik korak naprej, ter upa, da so v tem programu določena tudi merila, koliko stanovanj za našega delovnega človeka bomo gradili in kaj mu bomo ostalega nudili.

Mnenja je, da bo potrebno v prihodnjem letu določiti najnižji osebni dohodek, vsaj v višini 900 din. Poudaril je tudi pomen povezanosti in sodelovanja strokovnjakov pri reševanju skupnih nalog.

Tov. Veber Tine je govoril o rekreaciji Železarne Štore in o Izletništvu, kjer so bili doseženi letos pomembni uspehi. Zavzel se je za večje sodelovanje z ostalima dvema železarnama.

Predstavnik sindikalne organizacije Železarne Ravne, tovariš Kugovnik pa je govoril o nujnosti skupnega reševanja problemov. Poudaril je, da so sindikati postavljeni pred dobi bolj zahtevnejše naloge kot sta rekreacija in izletništvo ter da je področje dela tako široko, predvsem pa temelji na skrbi za delovnega človeka.

Predstavnik občinskega sindikalnega sveta Celje, tovariš Vili Skrt je konferenco pozdravil v imenu tega foruma. V svoji razpravi je nakazal nekatere naloge, katere je nakazala I. konferenca celjskih sindikatov. Poudaril je zahtevo konference o podpori stališča slovenskih sindikatov o najnižjem osebnem dohodku 800 din ter dejal, da je bilo po podatkih za mesec september v Celju 1.932 delavcev, od tega 1.181 iz industrije, ki so prejeli osebni dohodek nižji od navedenega. V Železarni Štore je bilo 79 delavcev z nižjimi prejemki kot 800 din. Zahteva sindikatov je, da po novem letu ne sme biti v Celju nobenega delavca, ki bi prejemal nižje osebne dohodke od 800 din. Glede nadomestila osebnega dohodka za čas bolezni je obrazložil stališče sindikata, ki je v tem, da nadomestilo ne more biti manjše od 70 % osebnega dohodka v tekočem letu v času bolezni do 30 dni in ne manjše od 80 % v času bolezni nad 30 dni.

V zvezi z varstvom pri delu se je zavzel celovitejši pristop k reševanju teh problemov, predvsem zaradi tega, ker je število obolenj in nezgod v porastu. Nadalje je govoril o nalogah sindikata na področju rekreacije, stanovanjskega vprašanja ter ostalih socialnih problemih. Zavzel se je za večjo aktivnost na področju obveščanja neposrednih proizvajalcev, kar se naj bi izvajalo z neposrednimi razgovori s posamezniki in skupinami. Poudaril je tudi odgovornost skupinovodij, vodij obratov in sklopov na tem področju. Na koncu pa je dejal, da mora sindi-

našimi pozitivnimi stališči in z našim dobrim delom, z našo produktivnostjo začrtamo močne temelje v ta stabilizacijski program. Potrebno je gojiti materialno plat proizvodnje, modernjša sredstva za delo zato, da bi lahko več napravili in to ceneje, da bi bil čist dobiček večji. Naša akcija je v tem, da je naš osebni napredek samo v doslednem in kvalitetnem delu.

Vedno smo govorili, da je treba reševati probleme skupno, zato mislim, da bomo zmogli notranje stvari v podjetju reševati le enotno. Tudi na zunan nastopamo enotno, kajti čvrste vezi enotnosti so vedno najbolj točna merila. Zgradili smo osnovni princip, da tam, kjer so rezultati boljši, naj bo tudi OD boljši. Želim povedati, da na področju graditve enotnih principov nismo osamljeni. Na Ravnah in Jesenicah imajo na tem področju dosežene boljše rezultate. Mislim, da moramo o tem trezno premisliti, kaj je spodbudno in kaj nam dela zapreke.

Sindikato o srednjeročnem programu

Sklepi 3 seje Izvršnega odbora sindikata ZP Slovenske Železarne, ki je bila 28. oktobra 1970.

Pri obravnavanju gradiva srednjeročnega razvojnega programa ZP Slovenske železarne za obdobje 1971—1975, ki je bil predmet razprave na 5. seji Delavskega sveta ZP SŽ, se člani Izvršnega odbora sindikata ZP nismo toliko zadrževali pri količinskih in vrednostnih podatkih proizvodnje, temveč smo razpravo osredotočili v večje sodelovanje med tovarnami, plan za leto 1971 in reševanje družbenega standarda ZP Slovenske železarne v obdobju 1971—1975.

Po sklepu delavskega sveta ZP, da naj delavski sveti tovarn obravnavajo srednjeročni razvojni program, smo na Izvršnem odboru sindikata ZP sklenili, da stali-

šča posredujemo delavskemu svetu in poslovnemu odboru ZP ter delavskim svetom tovarn.

1. Pozdravljamo predlog srednjeročnega razvojnega programa, ki bo osnova gospodarskemu in družbenemu planiranju za vse slovenske železarje.

2. Ker se bo srednjeročni razvojni program obravnaval na vseh nivojih tovarn, moramo tudi plan za leto 1971 obravnavati enakovredno, ker je že sestavni del srednjeročnega razvojnega programa. Zato tudi srednjeročni razvojni program in letni plan za leto 1971 ne moreta iti mimo dogovorov, pogodb in že sprejetega integralnega razvoja slovenskih železarn. Zavedati se moramo, da so bili vsi naši člani ob referendumu zelo točno seznanjeni o razvoju in perspektivi slovenskega železarstva.

3. Planirana proizvodnja in nove investicije predstavljajo za nas osnovo za ves nadaljnji razvoj, vendar je v srednjeročnem razvojnem programu posvetiti več pozornosti razčlenitvi postavk družbenega standarda.

3.1. Zagotoviti realizacijo proizvodnega programa že v letnem planu 1971, ki nam bo dala trdnejšo osnovo za srednjeročni razvoj (Nadaljevanje na 11. strani)

Delovno predsedstvo konference

Močna volja premaguje vse ovire

Letos mineva 40 let, odkar so tudi v Štorah pričeli z organiziranim udejstvovanjem v telesni vzgoji in športu. Temu jubileju so dali povdarka na svečani seji upravnega odbora TVD Partizana-Kovinarja in na akademiji, posvečeni obenem Dnevu republike, v nabito polni dvorani Kulturnega doma v Štorah. Predsednik TVD Partizana-Kovinarja tov. Franc Kavka je v svojem referatu na svečani seji društva izčrpno opisal prehojeno težavno pot, iz njegovih izjav pa je bilo obenem razbrati, kakšne poti bo treba še ubrati, da ohranimo delovanje tega prizadevnega društva na taki ravni, ki bo ustrezala potrebam telesne vzgoje in športa v našem industrijskem centru.

Bolj redki so, ki še pomnijo, kako so si v malem industrijskem kraju pod obronki Srebotnika in Javornika, v težkih pogojih dela in preživljanja prizadevali delavci, dijaki in uslužbenci, da bi ustvarili pogoje za gojitev telesne kulture. Dušila jih je socialna revščina, še bolj pa spremljevalca tega pustega životarjenja, dolgočasje in enoličnost življenja. Zato so si v

Predsednik društva tov. Franci Kavka

tej zadimljeni, sajasti dolini začele poživitev družabnega življenja, zdravega razvedrila. Mla-

di so se najbolj navduševali nad nogometom in ustanovili so najprej divje klube: NK Štore, oni iz Pečovja in Laške vasi SK »Triglavl«, dijaki in vajenci iz Štor SK »Vinevo«, dokler si niso v nogometni vročici umislili še SK »Sočo«. V tako malem industrijskem centru so imeli torej kar 4 nogometna moštva s preko 70 nogometaši in še številnejši navijači. Tu so se zbirali od pionirjev pa do odraslih, pristaši nogometa. Vkljub pomanjkanju denarja, saj je bil vsak šport že tedaj zahteven, so si s prihranki od že itak bornega zaslužka nabavili žoge, dijaki pa od drobiža za malice. Pozimi so v starem železju iskali drsalke in si jih z navadnimi jermeni privezovali na pomanjkljivo obutev, drugi so si umislili najpreprostejše smuči in se podajali na dolge pohode, trenirali so v tekih in skokih, vsa zasnežena pobočja so jih bila polna. Našli so se resni trenerji med odraslimi, ki so z instrukcijami priskočili v pomoč mladim športnikom, pozimi so jih vadili v drsanju in smučanju, poleti v plavanju in to na kar na treh odsekih v Voglajni. Na Jurčevem travniku, kjer stoje danes zidane barake ob cesti v Celje, so nabijali žogo, na šolskem dvorišču, na travniku in po gozdnih jasah so gojili telovadne veščine ali atletiko.

Z organiziranim športnim in telesnovzgojnim delom so pričeli v Štorah leta 1930, ko so imeli že prvo verificirano nogometno eki-

po SK Štore in prve verificirane nogometaše, 14. decembra tega leta pa je bilo po dolgih prizadevanjih ustanovljeno tudi telovadno društvo »Sokol« za Teharje in Štore. Vključilo se je kmalu veliko mladine in odraslih, vodil ga

koč prizadevno delovali v športnem in telesnovzgojnim življenju v Štorah. Pogrešali smo tudi mnogo povabljenih, ki žive izven Štor: Pavšič Mirka — Mateja Bora, njegovo sestro Vero, Sivka Jakoba, Črešnika Rudija in Albina, Siko-

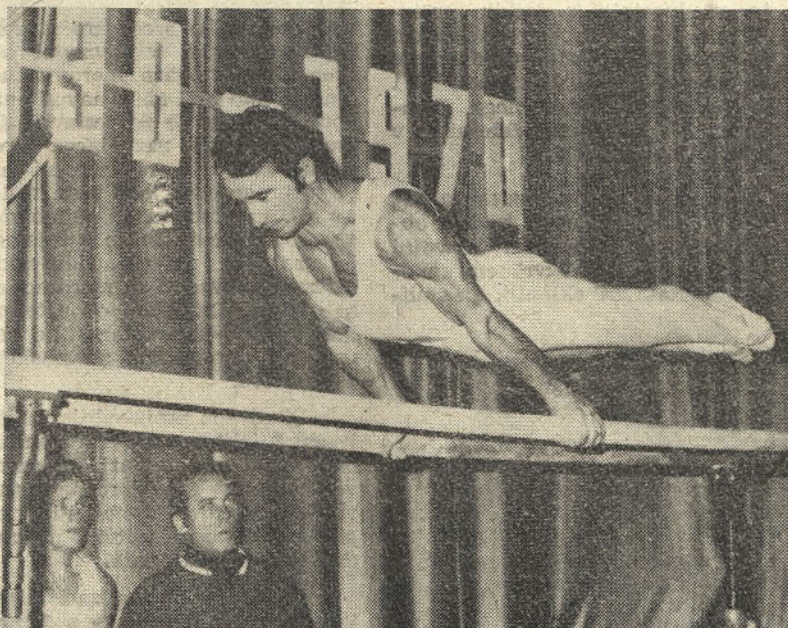
V delovnem predsedstvu so bili predstavniki več generacij športnikov

je 32-članski odbor. Že 31. maja 1931 so priredili nastop, ko je številne gledalce navdušilo 300 nastopajočih. Priliv v društvo je še narasel. Atletske discipline, kakor npr. tek in podobno, so prav tako vadili na neprimernih prostorih, ker pač športnih igrišč ni bilo. V teku so tekmovali kar na glavni cesti od ovinka pri »mojstrski hiši« (Meisterhaus) do gostilne Verzel, ali da žandarmarijske postaje. Pozneje so si pri Franchnovem kozolcu uredili provizorično telovadišče, na zemljišču opuščene rudnika v Pečovju pa nogometno igrišče. Z leti pa jim je tovarna odstopila hišo v Kurji vasi, kjer so si uredili dvorano z odrom za kulturne prireditve. Bili so ljudje, ki so se udeleževali pri telovadbi in pri dramskih prireditvah, železniški uradnik Repič Lojze je pridno treniral drsalce in sodeloval pri dramski sekciji, zopet drugi so bili pri pevski in dramski sekciji pa še pri telovadbi. Danes si je težko zamisliti, kako so si znali pomagati v najneugodnejših razmerah, da so poživili društveno življenje. Žal so se svečanosti ob 40-letnici telesne vzgoje in športa v Štorah udeležili le redki povabljeni starejše generacije, kot Doberšek Lojz, Radič Ludvik, Majerle Jože, prof. Jug Karl, Elica Pocahtova — poročena Ramšak, Gorjup Jože, Renčelj Franc, Lubej Ciril, Čehovin Jurij, Sikošek Jože, Lokošek Cici in drugi, saj bi to srečanje poteklo v še boljšem razpoloženju, če bi se med mlade današnje funkcionarje pomešalo še več veteranov. Seveda pa je tudi ob tej priložnosti legla nad veselo razpoloženje senca tistih, ki jih ni več med živimi. Minilo je le že 40 let in vsi vemo, kakšne čase smo med tem preživeli. Okupatorjevo nasilje se je najprej zneslo nad zavednimi Slovinci, na oltar svobode so žrtvovali svoja dragocena življenja Žohar Franc, Koželj Albin, Klarič Alojz in Lokošek Edi, po vojni so preminili Zajberl Maki, Kerštanj Mirko, Vovk Karl in še mnogi, ki so ne-

ška Jožeta in še in še, saj so bili med tistimi, ki jim pripada spomenica ob tako visokem jubileju društva, kot zvestim nekdanjim sodelavcem.

Eden iz mladega obetajočega rodu telovadcev; Kavka Aleš pri preskoku

Na akademiji je kot gost s svojo vajo navdušil gledalce Tine Srot, bivši član našega društva

Priznanje za dožleto športno dejavnost tov. Francu Zeliču

Ko smo po štiriletnem pustošenju okupatorjev po naši domovini končno le dočakali težko priborjeno svobodo, smo v težkih časih obnove in graditve kmalu pričeli misliti na obnovo telesno-vzgojne in športne dejavnosti. Že leta 1946 je bilo ustanovljeno Telovadno društvo Štore, ki je delalo v izredno težkih pogojih, ni bilo primernih prostorov, objektov in ne opreme, primanjkovalo pa je tudi strokovnega osebja. Začelo pa je bila tu zopet dobra volja, imeli smo zanesenjake, idealiste in vse ovire smo postopoma premagovali. Ko se je pokazalo, da provizorij nogometnega igrišča v Pečovju ne ustreza več, je bilo po dolgem načrtovanju in premišljevanju urejeno novo športno igrišče v Kurji vasi med cesto in železniško progo Celje—Rogaška Slatina. Služilo je nogometašem, odbojkašem in košarkašem, ki so iz leta v leto dosegali lepše uspehe in se uvrščali v vrhove slovenskega športa. Nekaj je bilo še predvojnih športnih delavcev, kot Sikošek Jože, Kočar Slavko, Čehovin Jurij, pojavili pa so se že novi garači in vnesli novega navdušenja v delo: Galuf Tone, Skale Ivan — Žoli, Zelič Franc ml., Ambrož Franc, Kavka Franc, Verbič Miško, Golob Jože, Lavrič Mitja, Cizelj Jože, Rozman Franc, Trnovšek Ivan, Franulič Anton in številni drugi. V eni »Betonovih« barak je bila urejena dvorana za telovadbo in kulturne prireditve, kjer so se zbirali pripadniki telesno-vzgojne in športne dejavnosti ter kulturno-prosvetnega delovanja. Spričo vse hitrejšega naraščanja prebivalstva in s tem šoloobvezne mladine ter pripadnikov športnega udejstvovanja pa so vsi ti objekti postajali vedno bolj premajhni. Resno so se zamislili funkcionarji društev in političnih organizacij, kaj bi bilo treba storiti. Ob pomoči delovnega kolektiva železarne in množičnih organizacij se je povojno telesno-vzgojno in športno življenje vedno bolj razvijalo, še večji razmah pa je med drugim oviralo pomanjkanje primernih prostorov, objektov. Vrstile so se medtem reorganizacije v društvih, leta 1946 ustanovljenemu telovadnemu društvu je sledila leta 1949

ustanovitev sindikalnega športnega društva, leta 1958 je bilo ustanovljeno Telovadno društvo Partizan in slednjič je z združitvijo obeh nastalo TVD Partizan-Kovinar Štore. Vse se je prilagajalo potrebam in materialnim pogojem. Toda glavno vprašanje, primerni objekti, je bilo prav posebej razpravljano in setavljen je bil odbor za graditev prepotreb-

Znani športnik, športni delavec in pedagog je pred vojno deloval v Štorah

nih športnih objektov. Množične organizacije so poskrbele za prostovoljce, stekla je obsežna delovna akcija in ob 40-letnici ZKJ ter sindikatov in SKOJ smo dobili v Štorah na Lipi sodoben športni stadion, za njim je bilo zgrajeno tristezno kegljišče, pri novem internatu industrijske šole pa telovadnica. V nove objekte je bilo vložena ogromno truda in ogromno sredstev; samo prostovoljnega dela je bilo opravljenega 59.142 ur, danes so ti objekti vredni okoli 500 milijonov S-din. Inicijatorji in organizacijski vodje te obsežne delovne akcije se danes lahko skupaj z vsemi nami veselijo takih uspehov, ki so jim sledili tudi uspehi posameznih sekcij društva, ki se je uvrstilo med najboljše v Sloveniji, za kar je prejelo tri pokale in nagrade »Dela«, lani pa Bloudkovo plaketo in nagrado. Pripadnice kegljaške sekcije so nastopale v državni re-

prezentanci in tam dosegale zavidljive uspehe, nogometaši so se uvrstili v vzhodno slovensko consko ligo, smučarji imajo pionirje, ki so se uvrstili v sam slovenski vrh, košarkaši se naslednjo sezono uvrščajo v štatersko ligo; na letošnjem republiškem partizanskem mnogoboju so pionirji iz Štor dosegli enega največjih uspehov: I. in III. mesto posameznikov ter II. mesto v ekipnem plasmu.

Tako se TVD Partizan-Kovinar Štore počasi toda vztrajno dviga

v močan telesnovzgojni industrijski aktiv, ki bo skupaj s športniki Jesenic in Raven predstavljajo močan slovenski dejavnik železarjev — športnikov v Sloveniji in Jugoslaviji. Bogata je bila bera na prehojeni poti, vztrajati pa bo treba, da se obdržijo na doseženi ravni, v veselje in ponos vseh, ki so k takim uspehom prispevali s svojim požrtvovalnim sodelovanjem in še danes doprinašajo k zadovoljivemu razvoju društvene dejavnosti.

R. U.

STATUT TOVARNE

(Nadaljevanje s 7. strani)

lagodljiva spremembam tehnologije, razvoju tovarne kakor tudi metodam izvrševanja primarnih nalog delovne organizacije. Zato govori to poglavje le o osnovnih nalogah tehničnega sektorja, komercialnega, finančnega, splošnega in kadrovskega sektorja ter o delovnih enotah (metalurška, kovinska, enota vzdrževanja in pomožnih obratov in enota uprave in skupnih služb).

O poslovanju podjetja, notranji delitvi dohodka, delitvi osebnega dohodka ter poslovnih tajnosti govori šest poglavje (»Programiranje in načrtovanje«). Določila glede varstva statuta in pravic članov delovne skupnosti vsebuje sedmo poglavje, ki tudi določa postopek za spremembo ali dopolnitve statuta in drugih splošnih aktov podjetja.

S sprejetjem tega je prenehal

veljati statut iz leta 1967, njegova osnovna značilnost pa je, da je odraz vseh tistih sprememb v družbenih odnosih slovenske in širše jugoslovanske skupnosti, do katerih je prišlo v zadnjem desetletju. Bolj kot v prejšnjih statutih je v tem, zadnjem poudarjen individualni proizvajalec z vsemi pravicami in dolžnostmi, ki ga obkrožajo. Poudarja se predvsem vloga proizvajalca kot upravljalca, ki prevzema dolžnosti in naloge skladno s sposobnostjo.

Naj ob kraju zapišem še misel, da v Statutu tiskana beseda ne bo dosegla svojega namena, če z njo ne bo seznanjen sleherni delavec. V tajništvu samoupravnih organov je na razpolago še dovolj izvodov statuta, ki so na razpolago slehernemu delavcu, ki bo zanj pokazal kakršenkoli interes.

—jt

Sindikata o srednjeročnem programu

(Nadaljevanje z 9. strani)

vojni program. Ker je nemogoče upoštevati vse predvidene stabilizacijske ukrepe, ki bodo vplivali na gospodarjenje in realizacijo, je nujno nakazati trdnjše in kar najbolj realne osnove planiranja proizvodnje v srednjeročnem razvojnem programu.

Odločiti se je, ali naj program izvajamo s konverzijo ali brez nje in nakazati posledice v obeh primerih. S tem bi dobili osnovo za bolj realno planiranje družbenega standarda in vlaganja v negospodarske investicije. Tako obdelan srednjeročni razvojni program bo razumljiv vsakemu članu kolektiva na Jesenicah, Ravnah in Štorah.

3. 2. To pomeni, da moramo posamezne postavke v srednjeročnem razvojnem programu, ki nam predstavljajo:

- družbeni standard,
 - neinvesticijske izdatke,
 - ostanek za sklade,
- pokazati tako, da nam pomenijo:
- koliko stanovanj bomo gradili (nadomestili odpisan stanovanjski fond),
 - kaj pridobimo na izboljšanju komunalne ureditve (rekreativno kulturno športni objekti),
 - kaj s politiko enotnega regresiranja,

— kako izboljšati delovne pogoje,

— ali je investiranje v kadre gospodarska ali negospodarska investicija — določiti posebno postavko.

3. 3. Osební dohodki so planirani na osnovi proizvodnje in porasta republiškega povprečja; ker pa je naša panoga črna metalurgija vedno izpod republiškega povprečja, je tak porast osebnega dohodka preveč splošno določilo.

4. Srednjeročni razvojni program je postavljen za Združeno podjetje, zato se morajo temu podrediti vse lokalistične težnje in se mora proizvodnja in nadaljnja delitev dela planirati na nivoju ZP. Zato si je nemogoče zamisliti realizacijo srednjeročnega razvojnega programa in plana za leto 1971 brez dokončnega formiranja direktije ZP in večjega prizadevanja vseh treh uprav tovarn.

5. Izvršni odbor sindikata ZP se zaveda, da bo poleg politične ocene gospodarskih gibanj znotraj in zunaj ZP moral vse skozi politično delovati med članstvom. Zato se moramo vsi zavedati, da je urejen sistem komuniciranja najboljša osnova in garant za sodelovanje in aktivno udeležbo vsakega posameznika.

NEZGODE PRI DELU

V mesecu novembru 1970 je bilo po obratih in oddelkih naslednje število nezgod pri delu:

Jeklarna 2, Valjarna 5, Livarna I. 6, Livarna II. 2. Obdelovalnica valjev 1, Mehanična delavnica 2, Energetski obrat 2, Ekspedit 1. Skupaj: 21.

Brez nezgode pri delu so bili naslednji obrati oziroma oddelki:

Elektroplavž, Šamotarna, Promet, Razvojni oddelek, Komunalni oddelek, Modelna mizarna, Elektroobrat, Stanovanjska in rekreacijska enota, OTK in Ostale službe.

Na poti na delo in z dela so bile prijavljene 3 nezgode in sicer: po 1 iz elektroplavža, valjarne in obdelovalnice valjev.

Pri delu so se poškodovali:

JEKLARNA:

VOVK Ivanu je pri vlivanju sarže brizgnilo tekoče železo v oko.

RIBIČ Marjan je naravnaval kokile, pri čemer je kokila zaradi neravnih tal zgubila ravnotežje in padla imenovanemu po nogi.

VALJARNA:

ZUPANC Viktorju je utrgano peto od odvodke vrglo v golen leve noge.

VOĐEB Martinu je pri nastavljanju valjev spodrsnilo in ga prišlo med pogonske sklopke in mu poškodoval desno stran prsnega koša.

PAJK Francu je pri podlaganju droga pod nož škarij drog stisnil tretji prst desne roke ob tla.

BEZGOVSEK Ivanu je pri nameščanju klinastega jermena na valjčnico stisnilo drugi prst desne roke zato, ker je sodelavec predčasno pognal motor.

VERDINEK Alojz je pri transportu valjev podstavil drog proti kotalečemu valju, nakar ga je drog udaril po narti leve noge.

LIVARNA I.:

ARZENŠEK Leopoldu je pri prebodu brizgnilo tekoče železo po ramenu na desni strani.

KASENBURGER Francu je pri izpraznjevanju posode s peskom stisnilo palec med vrata in mu ga odtrgalo. (Neustrezen način dela!)

PIRJEVEC Jože je zapenjal železno ladjo s kavljem in dajal znak žerjavovodji za dvig, ni pa odmaknil prsta. Zaradi tega mu je odtrgalo tretji prst na levi roki. (Osebnostna neprevidnost!)

SOVIČ Maksu je pri razkladanju kokilne zloznine iz ladje na voziček padel kos kokile na stopalo leve noge (Zaposlen šele tri dni!)

MARČEN Jože. Zaradi nespoznanja z žerjavovodjo ga je stisnil jedronosilec za zapestje leve roke. (Nekoordinirano delo!)

GOŠNJAK Francu se je med zakladanjem odpel voziček ter se prekucnil, pri tem mu je kos zloznine stisnil drugi, tretji in četrti prst desne roke.

LIVARNA II.:

GABER Anton je pri delu odskočil, da bi se umaknil žerjavu, pri tem pa je padel in si poškodoval desno stran reber (Neprevidnost žerjavovodje!)

REBERNIK Edi. Pri brušenju mu je padel drobci v oko.

OBDELOVALNICA VALJEV:

OSJET Jakubu je pri vstavljanju zvezde v kolot le-ta zdrsnila in udarila poškodovanca po gležnju desne noge. To delo bi moral opravljati s sodelavcem.

MEHANIČNA DELAVNICA:

ŽABERL Ivan je padel s pokrova plinskega zasuna in si poškodoval levo koleno in hrbet.

ANDERLIČ Srečku je pri de-

montaži ležajne blazinice spodrsnilo na cevovodu in je padel, ležajna blazina pa ga je udarila na komolec in zapestje desne roke.

ENERGETSKI OBRAT:

BUKOVEC Silvester. Pri popravilu signalizacije na aglomeraciji ga je stisnila prirobnica za žigalnega voza med konstrukcijo hale. (Nekoordinirano delo vozača in poškodovanca!)

KOLARŽIK Drago je čistil pepel in mu je pri tem padel drobci žarečega premoga za čevlji in ga opekli po narti leve noge.

EKSPEDIT:

PESJAK Alojza je pri razkladanju apna z grabilcem stisnilo med steno vagona in mu poško-

dovalo prstanec desne roke.

Tudi v tem mesecu beležimo od skupnega števila poškodovancev kar 11 novincev.

Primerjava števila nezgod v desetih mesecih 1969 in 1970 po obratih:

Elektroplavž	11	12
Jeklarna	21	28
Valjarna	46	45
Livarna I.	54	50
Livarna II.	29	50
Modelna mizarna	1	2
Šamotarna	10	6
Obdelovalnica valjev	6	15
Mehanična delavnica	15	15
Energetski obrat	3	5
Elektroobrat	1	2
Promet	10	12
Ekspedit	8	5
Razvojni oddelek	3	—
OTK	1	2
Ostale službe	1	6
Skupaj podjetje:	220	249

SLUŽBA VARSTVA PRI DELU

ŽELEZARSKI MOZAIK

JEKLARSTVO NA FINSKEM

Tudi Finska — prebivalcev 4,4 milij. — povečuje svojo proizvodnjo jekla. Trenutno proizvodnja znaša 526.000 ton surovega jekla tj. 120 kg na prebivalca (pri nas 130 kg na prebivalca). Do leta 1980 planira povečanje proizvodnje do 1.500.000 ton. V projektu je gradnja nove mini el. jeklarne nekje ob morju kapacitete od 100.000 ton konstrukcijskega jekla (naša jeklarna pri Splitu bo imela 60.000 ton konstrukcijskega jekla).

NOVI METALURŠKI CENTER V ITALIJI

S ciljem, da bi izboljšala življenjski standard prebivalstva južne Italije je predvideno, da bo na področju Kalabrije zgrajena do leta 1973 nova jeklarna kapacitete 5 milij. ton letno, predvsem valjane pločevine.

Nadalje je predviden na otoku Sicilije blizu Palerma elektrometalurški center z istim namenom. Zgrajen bo za potrebe elektronike ter strojne in avtomobilske industrije.

V teh tovarnah bo dobilo zaposlitev okoli 40.000 delavcev. Dostava surovin bo vršena po morskem prometu.

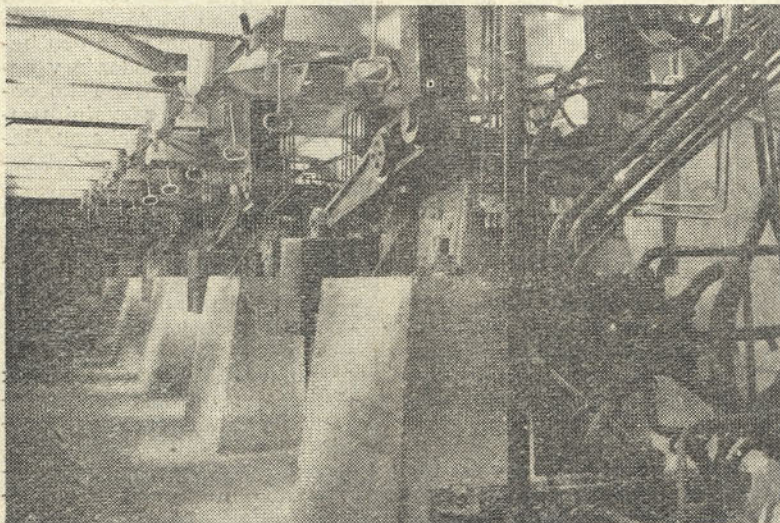
Pakistan — Politiki in ekonomisti Pakistana (prebival. ca. 100 milijonov) planirajo gradnjo druge jeklarne pri Karachiju. Predvideva se proizvodnja ca. 1 milij. ton surovega jekla. Dobre surovine po morskem prometu. Sedanja edina jeklarna v Chittagongu kapacitete od 150.000 ton jekla obratuje trenutno z velikimi izgubami zaradi visokih davkov.

Indija — Trenutna proizvodnja surovega jekla v Indiji (prebival. ca. 570 milijonov) znaša 6,5 mi-

lijonov ton. V gradnji pri Bakaru je mamut jeklarna kapacitete 4 milij. ton. Planira se še ena jeklarna za proizvodnjo 2 milij. ton. Zaradi visokega deficita železnar v Rourkeli in Bhilai (njima smo svoječasnno dobavljali naše valje) se misli da nova jeklarna ne bi bila pod državno upravo.

Francija — Brez ozira na rahlo popuščanje potreb za valjani material Francija (proizvaja 20 milij. ton letno, prebivalcev ima 50 milijonov, na enega prebivalca pride 335 kg jekla) povečuje svojo proizvodnjo jekla. Tako pri Marseillu gradijo novo jeklarno s plavžem, koksarno itd. z zmogljivostjo 3 milijonov ton surovega jekla letno. Investitor je jeklarski koncern Lotaringije. Železarna je predvidena na morski obali zaradi transportnih stroškov visoko procentne železove rude predvsem iz južne Amerike.

Za primerjavo: trenutna proizvodnja surovega jekla pri nas v letošnjem letu je ca. 2.600 ton, tj. 130 kg na prebivalca.

Postrojenja pod progami v novi valjarni

Proizvodnja v novembru

V novembru je znašala proizvodnja 9 % letnega plana. Dvanajstina letnega plana je presežena za 7,9 %. Tudi operativni plan je bil presežen za 4,3 % in to v vseh obratih razen na elektroplavžu, ki je ostal za 5,2 % pod operativnim planom, zaradi okvare na transformatorju in surovi valji, ki so ostali za 25,8 % pod operativnim planom. Livarna II je imela tudi v novembru lepo proizvodnjo. Dvanajstina letnega plana je presežena za 1,8 % in operativni plan za 17,9 %. V kumulativni obrat zaostaja pod letnim planom za 22,5 %.

V razdobju januar — november je proizvodnja vseh obratov za 3,9 % nad letnim planom.

R. Z.

ŠPORT IN REKREACIJA

Občinsko ekipno prvenstvo

Naša ekipa je na občinskem prvenstvu 8×200 metov povsem razočarala. Ze prvi dan je na kegljišču Ingrada v Celju dosegla zelo skromen rezultat in to komaj povprečje 744 kegljev. Drugi dan pa je na kegljišču Hmeljarja v Zalcu močno popravila slab rezultat prejšnjega dne in dosegla povprečje 809 kegljev. Za naše društvo so nastopili naslednji kegljači: Kavka 1603 (761; 842), Gračner 1592 (786; 806), Faktor

1580 (746; 834), Sivka J. 1565 (753; 812), Lubej 1538 (758; 780), Rukavina 1532 (745; 787), Krajnc E. 1532 (732; 800), Sivka D. 814, Zohar 673 kegljev. Na tem prvenstvu sodeluje 9 ekip v dveh skupinah. Končni vrstni red v prvi skupini je naslednji: Celje II 13.146, Zalec 12.870, Ingrad 12.808, Štore 12.429 in Kovinotehna 12.422 kegljev. Ostale štiri ekipe in to Celje I, Aero, Izletnik in Šoštanj pa bodo še nastopile.

ZMAGALA AERO IN ŽELEZARNA

Na občinskem sindikalnem prvenstvu moških ekip v borbenih igrah je sodelovalo rekordno število ekip. Tekmovanje je bilo razdeljeno na dva dela; na spomladanski in jesenski del. Kljub vodstvu v spomladanskem delu, Železarna v drugem delu in mogla obdržati I. mesta. Med 50 ekipami je zmagala ekipa AERA II. Naši ekipe se je poznalo, da ni trenirala cel mesec in to zaradi preureditve kegljišča, ki bi moralo biti po programu gotovo že v mesecu novembru. Kljub temu pa smo z doseženim rezultatom lahko zadovoljni. Za naše podjetje so nastopili: Rukavina, Sivka, Škoberne, Kavka, Petrič, Kačičnik, Lubej, Pungršek ml. in

Krmuzelj. Končni vrstni red ekip je naslednji: Aero II 1888 kegljev, Obnova I 1845, Železarna 1831, Izletnik I 1810, Emo I 1810, Libella I 1801, Kovinotehna II 1884, Elektro I 1774, Toper 1766, Občina 1753 itd.

Prav tako pa se je končalo tudi občinsko prvenstvo ženskih ekip. Naša ekipa je priporjeno vodstvo v spomladanskem tekmovanju zanesljivo obdržala ter z velikim naskokom zmagala. Med 13 ekipami je končni vrstni red naslednji: Železarna 941, Aero 862, Ingrad 808, Komunalni zavod za socialno zavarovanje 692, Obnova 660 kegljev itd. Za nišo ekipo so nastopile Krajnc Dragica, Ludvig Eva in Perpar Milica. M. K.

KEGLJAČICA LETA EVA LUDVIG NAJBOLJŠA

V tekmovanju za najboljšo kegljačico leta je v našem društvu prepričljivo zmagala Ludvigova, ki je skozi vse leto zbrala največ možnih točk. Ocenjevala so se vsa republiška in državna tekmovanja posamezno in ekipno, republiška in državna tekmovanja v parih ter

vsaj prijateljska srečanja, ki jih vodstvo sekcije priredilo. Njena zmaga ni bila lahka, saj je imela v Ocvirkovi in Vebrovi hudi nasprotnici. Končni vrstni red je naslednji: Ludvig 89, Ocvirk 82, Veber 75, Urh 58, Krajnc 52, Perper 32 točk.

M. K.

Nov tovarniški odbor sindikata

Redna letna konferenca ŽŠ dne 19. 11. 1970 je izvolila za predsednika tovarniškega odbora sindikata mag. ing. Alojza Šturbeja.

V tovarniški odbor pa so bili izvoljeni:

Anton Ambrož, Franc Borovšek, Franko Cmok, Jože Centrih, Martin Čretnik, Franc Čater, Peter Grdina, Frido Gradišnik, Jože Gobec, Ignac Holcinger, Zdravko Ivčič, Stane Ivanšek, Lazar ing. Jo-

vanovski, Alojz ing. Jevšinek, Štefan Krumpak, Franca Kavka, Ivan Kroflič, Mirko Podgorelec, Danijel Mahne, Anton Mackošek, Viktor Potočnik, Ivan Planinšek, Miran ing. Pipan, Srečko Prelec, Srečko ing. Senčič, Anica Srebotnjak, Vlado Sajovic, Janez Selinšek, Slavko ing. Subotič, Vlado Štefančič, Franc Štarlekar.

V nadzorni odbor so izvoljeni: Štefan Arzenšek, Friderik Jernejšek, Ivan Žmahar.

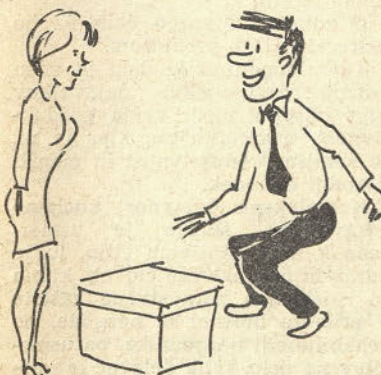
»POMOČ«

»Hej, Spelca ne tako! Pokazal ti bom.«

In »kavalirsko« odide.

»Vidiš, vzdiguje se z nogami, takole.«

DOPISUJTE
V SVOJE
GLASILLO

Dr. Aleksander Rjazancev

Bolezni in bolniški stalež

Eno od aktualnih vprašanj v času industrializacije, je bolniški stalež delavcev. Tehokrat nenehno govori, da je bolniški stalež previsok, ne da bi se dal prepričati, da so prah, vročina, strupene snovi, ropot in utrujenost, nevarnosti za porušitev dobrega duševnega in fizičnega delavca.

Dobičkov ni mogoče ustvarjati brez investiranja v boljše delovne pogoje. Ni dovolj vzdrževati le stroje in aggregate, pomisliti moramo na to, da za napredkom proizvodnje stoji človek in da so vsa finančna sredstva brez njega nepomembni instrumenti. Kdor misli, da so osebna zaščitna sredstva in preventivni zdravstveni pregledi vse, kar smo mogli storiti za delavca, je v zmoti. To narekuje le strah pred zakonom, sicer še tega ne bi bilo.

Podatki o visokem številu bolovanj zaradi bolezni, nezgod, smrti, in invalidnosti so zadosten dokaz za mobilizacijo vseh služb, ki niso vezane direktno na proizvodnjo. Dobro zdravstveno-tehnično varstvo je garant za varno in zdravju neškodljivo delo, s tem pa stimulator za večjo produktivnost. Rešitev za ohranitev zdravja in telesa ni v nakupu zadostnih količin zaščitnih sredstev. Zaščitna sredstva se uporabljajo v primerih, kjer se slabi delovni pogoji ne dajo urediti z mehanizacijo in spremembo tehnološkega postopka. Za zmanjšanje nezgod in smrtnih primerov so potrebne stalne izboljšave v načinu dela, proučevanju delovnih operacij in v nadzoru nad ekološkimi faktorji.

Urejeno in prilagojeno delovno okolje spodbuja ljudi k delu in dvigu storilnosti, nered in različne škodljivosti pa slabo vplivajo na počutje, storilnost in zdravje. Človeški organizem se brani proti škodljivostim in neurejenemu delovnemu okolju — najprej z znaki utrujenosti, s fluktuacijo, naslednja stopnja je bolezen in invalidnost. Večkrat pa se tragično konča s smrtjo.

V smislu akcijskega programa glede znižanja bolezenske odsotnosti, preprečevanja poklicnih bolezni, nezgod in invalidnosti, obstoje še vedno težave pri izvajanju zadanih si nalog. Čeprav smo na dobri poti, še vedno iz dneva v

dan ugotavljamo posledice nekoordiniranega stihijskega dela, ki je odmaknjeno daleč proč od principov sodobnega varstva pri delu in načel medicine dela. Kjer ni doktrine in enotnih konceptov o zdravstvenem varstvu ljudi, ni moč pričakovati drugega kot kampanjsko reševanje problemov. Zdravstvenega varstva ne moremo doseči samo s prizadevnostjo zdravnikov in varnostnih tehnikov. V akciji za človekovo zdravje moramo sodelovati vsi. Tudi tehnik je poklican, da da svoj delež v smislu preprečevanja ogroženih grup ljudi in posledic zaradi nefizioloških del po obratih.

S pravilnim izborom delavcev in pravilnim uvajanjem v delo, bo manj bolovanj in nezgod. V večini primerov nezgod gre za nepoučenost in neizkušenost pri delu. Stara praksa, ki jo pa ne upoštevamo, nas uči, da je največ delovnih nezgod pri tistih delavcih, ki imajo kratek staž in se niso adaptirali na pogoje v industriji.

Bolezniški stalež se lahko zniža, toda ne z administrativnimi predpisi, ki so neživljenjski. Pri proučevanju bolezenske odsotnosti bi moral usmeriti akcijo v tem smislu, da ljudje sami povedo kaj jih teži, kakšni so delovni pogoji in medsebojni odnosi ter v kakšnih socialno ekonomskih prilikah se nahajajo. Kadrovske službe bodo na ta način spoznale številne probleme v in izven podjetja. Verjetno bo precejšnje število primerov spadalo v obravnavo kadrovskega sektorja in ne vse k zdravniku. Zdravniki zaradi velike frekvence niso v stanju vsakega pacienta še socialno in psihično obdelati. Vsekakor pa naj bi bil zdravnik v pomoč kadrovske službi in razsodnik, kdo je resnično zdravniške pomoči potreben.

Precej bolniškega staleža bi se dalo znižati, če bi kadrovska služba imela predvidena mesta za nosečnice, recidiviste in tiste bolnike, ki čakajo na operacije, oziroma za lažje poškodovance. Glede na številne želodčarje, predvsem samce, bi bilo treba misliti na dietetično menzo, v tovarniških kantinah pa na kvaliteten izbor živil.

Hrana je osnovni energetski vir življenja. Koliko hrane in kakšne hrane je potrebno človeku, je odvisno od konstrukcije, spola, sta-

rosti in opravljenega fizičnega in umskega dela. Vrednost hrane izražamo v kalorični obliki, ki mora biti zdrava, okusna in mešana glede na kemične sestavine. Že davno je znano, da je beljakovinska hrana najdražja, zato si ljudje privoščijo pretežno hrano v obliki maščob in ogljikovih hidratov. Maščoba in ogljikovi hidrati dajo telesu energijo, ne morejo pa zaščititi telesa pred boleznijo in prispevati k regeneraciji telesa. Ljudje z bogato beljakovinsko hrano ne obolevajo, če pa, pa hitro odzdravijo. Za srednjo starost brez večjih delovnih naporov je potrebno dnevno 100 gr. beljakovin, 50 gr. maščob in 400 gr. ogljikovih hidratov, kar skupno znaša 2515 velikih kalorij. Pri tem pa je treba upoštevati še določeno dnevno količino mineralnih soli in vitaminov.

Pri tistih, ki fizično delajo je potrebna dodatna prehrana, tako npr. pri lahkem delu 50 kalorij na uro, kar znaša 400 kalorij za 8-urno delo. Pri težakih delih pa 200 kalorij na uro, kar znaša 1600 kalorij. Skratka povedano, čim težje je delo, tem večja je potrošnja kalorične prehrane.

Vsi pa vemo, da naš osebni standard dvigujemo na račun hrane z malo beljakovinami in vitamini, to pa pomeni zniževati delovno in zdravstveno sposobnost. Če bi anketirali naše delavce o načinu prehrane, bi ugotovili deficit, katerega posledica je velik del obolenosti in nezgod. Že samo to, da delavci zjutraj, ko prihajajo na delo niso zajtrkovali, pomeni to latentno nevarnost za nezgode. V jutranjih urah namreč krvni sladkor pade pod normalne vrednosti, to pa se odraža v obliki slabosti in omedlevice. Še večji padec krvnega sladkorja pa nastopi pri tistih delavcih, ki zgodaj vstajajo zaradi oddaljenosti in na tešče uživajo alkohol.

Kako doseči v izobilju zdravo prehrano ob stalnih podražitvah in nizkih osebnih dohodkih ni moč odgovoriti. Govoriti bi mogli le o posledicah zaradi deficitarne prehrane doma in pri delu.

V mnogih primerih se zvišuje bolniški stalež na rovaš preutrujenih in slabotnih delavcev, ki delajo neprenehoma na tri izmene. Počutijo se bolne in se zatekajo k zdravniku z željo, da se malo spočijejo in okrepcajo.

Posebno grupo tvorijo delavske matere, poročene in neporočene, ki živijo v stalnih problemih glede bolnih otrok ali neurejenih socialnih razmer.

Razvoj otroškega varstva v preteklih letih je zaostajal za splošnim gospodarskim razvojem in potrebami občanov. Ekonomskega razvoja pa ni mogoče ločiti od socialnega; tu gre za enoten proces, za dve komponenti istega družabnega razvoja. Družbena intervencija in ustvarjanje možnosti za intenzivnejši razvoj otroškega varstva je neobhodna, kajti neurejeno varstvo negativno vpliva na splošni družbeni in gospodarski razvoj. Naš družbeni razvoj narekuje potrebo po večji družbeni pomoči družine pri skrbi za varstvo otrok.

Organizirano otroško varstvo je v večini občin glede na število prebivalstva in zaposlenost žene

zelo slabo razvito. Vzgojno varstveni zavodi nimajo dovolj kapacitet, niti za predšolske otroke, organizirano varstvo dojenčkov in celodnevna bivanja otrok v šoli pa praktično sploh nimamo. Za dojenčke starši iščejo najrazličnejše oblike varstva, šolski otroci, katerih oba starša sta zaposlena, pa so velikokrat prepuščeni sami sebi. Ob slabo razviti mreži družbenega varstva se vedno bolj širi privatno individualno varstvo, ki so ga zaposleni starši prisiljeni iskati pri drugih družinah, za kar večkrat plačajo visoke vsote.

Pri obravnavi otroškega varstva bi morali težiti za tem, da ustvarimo takšne pogoje in cene, kjer bi bilo slehernemu omogočeno, da iz socialno ekonomskih ozirov odda lahko otroka v varstvo. Ker pa so še vedno primeri, da nekateri premajajo le podpoprečne dohodke in če tu upoštevamo številnejše družine, bi take posamezne primerje morali reševati preko družbenih organov s primerno udeležbo pri kritju stroškov.

V zadnjem času se kaže potencialnost alkoholizma do takšne stopnje, da so potrebni kontumaci in dalekosežna zdravljenja.

Alkoholiki ustvarjajo v delovnem kolektivu mnoge probleme, pogosto se poškodujejo in zbolijo. Delovna sposobnost je zmanjšana in tudi delo ni sigurno zaradi zmanjšane kritičnosti do sebe in evforičnega stanja.

Alkoholizem mora predstavljati veliko nevarnost, ne samo za poedinca, ampak za celo populacijo, ker se more alkoholizem javljati v posameznih populacijah kot epidemska oblika.

Kadar se ugotovijo etiološki faktorji alkoholizma, zdravljenje ni težko. Je pa tudi res, da niso še odkriti vsi faktorji, zato je borba proti alkoholizmu še vedno še vedno kompliciran socialno-medicinski problem.

V vseh teh primerih se resnično opaža neka deficitarnost v skrbi za človeka v širšem pomenu besede.

Človek — delo in delovno okolje morajo biti zajeti v enotnem dinamičnem ravnotežju. Karkoli se od teh navedenih komponent spremeni ni več harmoničnosti med ravnotežjem. Za uravnovešeno omejenega sistema »človek — delo in delovno okolje«, mora biti troje:

a) hočemo človeka, ki je mentalno in fizično razvit;

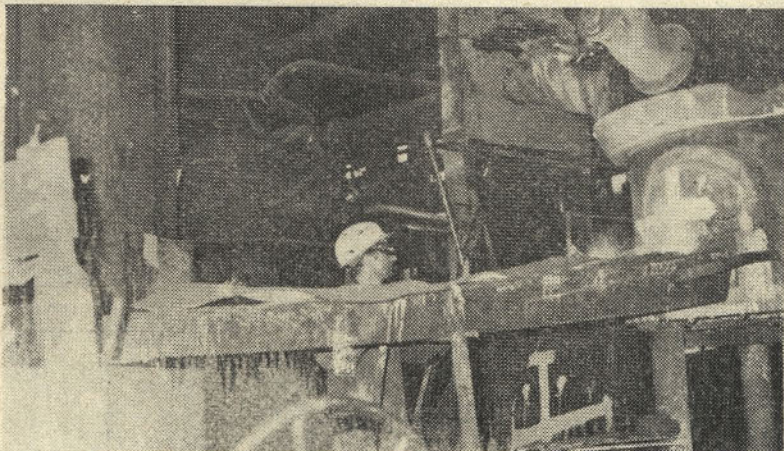
b) pravega človeka na pravo delovno mesto;

c) zdravo in varno delo, ki bo ustrezalo HVT predpisom.

Tudi humanizacija dela je eden važnih življenjskih dejavnikov kjer obstaja, sledi večja produktivnost, nasprotno pa, kjer je ni, je manjša produktivnost in manjši narodni dohodek.

Kompleksna dejavnost socialno zdravstvene službe je usmerjena k najvažnejšemu cilju, to je zdrav in produktiven človek, ki mu je zajamčena zdravstvena zaščita v primeru bolezni in nezgode, po rehabilitaciji nezgodnika, pa usmeritev na delo, ki ga delavec še zmore po zadobljenih telesnih poškodbah.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Delovno okolje dostikrat ni mogoče dovolj prilagoditi človeku.

KADROVSKE VESTI

V mesecu novembru so bile naslednje kadrovske spremembe v naši delovni skupnosti

IZ JLA SE JE VRNIL:

BRAČUN ZLATKO, strojni ključavničar in se je zaposlil v livarni valjev.

NOVI ČLANI DELOVNE SKUPNOSTI:

V delovni enoti valjarna so se zaposlili: MASTNAK FERDINAND, JURŠE SREČKO, TOVORNIK JAKOB, VODENIK ALEKSANDER, GUČEK FRANC, ULAGA JOŽE — vsi delavci in KAUCIČ FRANC — strojni tehnik.

V livarni valjev: PILKO EDVARD, KODELA STANKO, SOVIČ MAKSIMILJAN, ROMIH RUDOLF, LONČAR FRANC, KOZOLE FRANC, ŠTARKEL MILAN, ČEPIN STANISLAV, ŠABERL ŠTEFAN, IBIŠI ŠEREMET in HISENI HISEN — vsi NK delavci.

V mehanični delavnici: ŽABERL VIKTOR, priučen vrtalec, JUG DANIEL, kovač.

V livarni sive litine: JANKOVIČ RADE, KOPRIVC MARTIN, HRUŠEVAR BRANKO — vsi delavci.

V jeklarni: MAČEK ALOJZ, SKALE LEOPOLD in VOLAVŠEK MIRKO — vsi delavci.

Kot praktikanti za izučitev kovinarskega poklica so bili sprejeti: SREBOTNJAK FRANC, ČOBEČ JOŽE, BAUER JOŽEF, VUK FRANC, ŠTRAUS VINKO, SIVKA SLAVKO — vsi delavci.

V obdelovalnici valjev: LUC FRANJO, rezkalec, LUPŠE MARTIN, delavec na elektroplavžu, SENICA MARTIN, strojni tehnik, konstrukcijski biro — UOS, KRAMER PETER, industrijski tehnik, tehnični sektor, TERČEK JANEZ, politolog, splošni sektor, MLAKAR PAVLA, ekonomski tehnik, pripravnik v finančnem sektorju.

PO LASTNI ŽELJI OZIROMA ODPOVEDI DELAVCA SO ODŠLI IZ PODJETJA:

KRISTAN DANICA, delavka v komunalnem oddelku in TRIPIČ SLAVKO, strojni inženir iz priprave proizvodnje.

ZARADI NEOPRAVIČENIH IZOSTANKOV OZIROMA SAMOVOLJNE PREKINITVE DELA JE PRENEHALO DELOVNO RAZMERJE:

MASTNAK Ivan, delavec iz valjarne, TODOV DELJO, delavec iz livarne valjev, PLANKO KONRAD, delavec iz livarne valjev, MAK SILVESTER, strojni ključavničar iz energetskega obrata, KODEH VINKO, strgarski pripravnik, ČAKŠ IVAN, delavec iz valjarne valjev, MURENC FRANC, strgarski pripravnik, HOTKO STANISLAV, strojni

ključavničar iz mehanične delavnice, KOSI STANISLAV, delavec iz valjarne.

NARAŠČAJ V DRŽINI SO DOBILI:

PUNGERŠEK MARTIN iz valjarne, URŠIČ JOŽE iz mehanične delavnice in CERAJ MILAN iz elektroplavža.

Cestitamo!

POROČILI SO SE: GUČEK ANTON iz ekspedita, ŠKANTELEJ ANTON iz stanovanjske enote, TREBOVC BENJAMIN iz livarne valjev, CENTRIH SREČKO iz elektroobrata in SLAPNIK SREČKO iz valjarne.

Na novi življenjski poti jim želimo mnogo družinske sreče!

UPOKOJENI V MESECU NOVEMBRU

KOCJANČIČ JOŽE, rojen v Štorah, dne 31. januarja 1910. leta, kjer tudi stanuje še sedaj. Že s petnajstimi leti je začel delati v Železarni, seveda najprej kot vajenec, nato kot kvalificiran livar. Po vrnitvi iz odsluženja kadrovskega roka v vojski ni do-

bil dela v Štorah, zato si je moral poiskati kruha drugje. Delal je nekaj časa v Tivotu pri Boki Kotorški, potem pa v Zagrebu. Junija 1934 je ponovno dobil delo v Železarni Štore, kjer je tudi

Vidiš! Vse leto so nam obljubljali jedilnico. Se pisarne so selili. Mi pa še kar po starem.

delal vse do svoje redne upokojitve, dne 15. novembra 1970. Do leta 1961 je opravljal razna livarska dela, od 1961. dalje pa je bil razporejen in opravljal delo delovodje v livarni valjev in kokil.

ČOKL ANTON, rojen 4. 4. 1951 v Grličah pri Šmarju, kjer še sedaj stanuje, se je v začetku leta 1969 zaposlil v podjetju »Bohor« Šentjur in delal do 11. 7. 1969, ko je prišel v Železarno Što-

re. Zaposlen je bil v delovni enoti valjarna. Konec leta 1969 je utrpel težko železniško prometno

nesrečo. Zaradi posledic nesreče ga je invalidska komisija pri KZZS dne 12. 11. 1970 upokojila kot invalida I. kategorije.

KODRIN ANTON, rojen 9. 3. 1929 v Trobendolu, sedaj stanuje v Brezah pri Laškem. Delal je pri več delodajalcih, od leta 1963

do 1967 pri Cestnem podjetju Celje, 4. 12. 1968 pa se je zaposlil v Železarni Štore, obratu ekspedit, kjer je delal kot transportni delavec. Zaradi slabega zdravstvenega stanja je bil dne 23. 11. 1970 invalidsko upokojen kot invalid I. kategorije.

Delovno dolžnost so prekršili

Komisije za varstvo delovnih dolžnosti pri svetih enot metalurške enote, kovinske enote, vzdrževalni obrati in skupne službe so se v mesecu oktobru in novembru 1970 sestale 8-krat in obravnavale 96 primerov kršitev delovne dolžnosti.

V 15 primerih je bilo ugotovljeno, da niso bili podani znaki kršitve delovne dolžnosti in so bili kršitelji oproščeni krivde in odgovornosti. V 40 primerih je bil izrečen kršiteljem najmilejši ukrep opomin, v 29 primerih je bil izrečen javni opomin, v 10 primerih je bil izrečen zadnji javni opomin in v 2 primerih sta bila kršitelja predlagana delavskemu svetu tovarne za izključitev iz delovne skupnosti.

HUJE SO PREKRŠILI DELOVNO DOLŽNOST

1. Napret Marjan, kemijski laboratorij — 21. septembra 1970 je izostal z dela 4 ure, 22. septembra 1970 neopravičeno izostal z dela, 30. septembra 1970 je na nočni izmeni zanemarljivo delovno dolžnost s tem, ker ni naredil analize 2. predprobe SM šarže št. 5457. Dne 10. in 11. oktobra 1970 zopet neopravičeno izostal z dela. Komisija za varstvo delovnih dolžnosti pri svetu enote skupne službe ga je predlagala DST za izključitev iz delovne skupnosti.

2. Firant Franc, jeklarna — 26. 9. 1970 ponovno neopravičeno izostal z dela — predlagan DST za izključitev iz delovne skupnosti.

Z ZADNJIM JAVNIM OPOMINOM

1. Podkrajšek Štefan, ekspedit — dne 8. 8. 1970 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

2. Žlamberger Anton, šamotna — dne 19. 10. 1970 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

3. Čene Vlado, šamotna — dne 20. 10. 1970 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

4. Žerak Ivan, elektroplavž — 11. 10., 24. 10., 26. 10. in 27. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

5. Zavske Aloyz — 30. 9., 5. 10. in 27. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

6. Drobne Stanko, valjarna — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — zadnji javni opomin.

7. Dobršek Ivan, elektroplavž — 15. 8. 1970 zamudil prihod na delo in imel neprimeren odnos do nadrejenega — zadnji javni opomin.

8. Sivka Franc, šamotna — v mesecu juniju je prodal čevlje, ki jih je dobil za uporabo v obratu, denar pa obdržal zase. Dne 10. 8. 1970 si je protipravno prisvojil delovne čevlje od sodelavca, razen tega pa 8. 8. 1970 neopravičeno izostal — zadnji javni opomin.

9. Pungershek Vlado, livarna valjev — 22. 8. 1970 in 16. 9. 1970 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

(Dalje na 16. strani)

DELOVNO DOLŽNOST SO PREKRŠILI

10. Esih Franc, obdelovalnica valjev — 8. 8. 1970 ponovno neopravičeno izostal z dela — zadnji javni opomin.

Z JAVNIM OPOMINOM

1. Lojen Jože, ekspedit — 6. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

2. Kovačič Albin, valjarna — 7. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

3. Voga Stanko, jeklarna — 12. 10. in 13. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

»In kaj si ti želiš za novo leto, dragi!«

»Stabilizacijo in debelo kuverto in še in...«

4. Hažič Josip, valjarna — 19. 9. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

5. Gražl Stanislav, valjarna — dne 9. 10. 1970 se je opil med delovnim časom — javni opomin.

6. Žlender Jože, jeklarna — 10. 10. in 11. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

7. Guček Martin, livarna specialne litine — 7. 8. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

8. Krofl Jože, valjarna — 2. 7. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

9. Vovk Franc, valjarna — 1. septembra 1970 neprimerno izpadel proti sodelavcu — javni opomin.

10. Zhujani Iso, valjarna — 1. septembra 1970 neprimerno izpadel proti sodelavcu — javni opomin.

11. Ferlič Edi, valjarna — 5. septembra 1970 in 9. oktobra 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

12. Žerak Ivan, elektroplavž — 8. 8. in 10. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

13. Fartelj Milan, obdelovalnica valjev — 13., 14. in 17. avgusta 1970 ter 26. 9. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

14. Trupej Franc, promet — 6. septembra 1970 malomarno opravljal svoje delo — javni opomin.

15. Bukšes Feliks, livarna valjev — 17., 19. in 20. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

16. Hernaus Jože, livarna spe-

cialne litine — 16. in 17. 10. neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

17. Žekar Franc, livarna valjev — 16. in 26. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

18. Kolar Vinko, obdelovalnica valjev — dne 4. 9. 1970 zastružil valj št. 28019 — javni opomin.

19. Stancer Franc, promet — 5. 10., 6. 10. in 7. 10. 1970 neopravičeno izostal z dela — javni opomin.

20. Jošt Rudolf, promet — 5. in 6. 9. 1970 malomarno opravljal svoje delo — javni opomin.

21. Čakš Jože, valjarne — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — javni opomin.

22. Čokl Alojz, valjarna — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — javni opomin.

23. Skratek Mirko, valjarna — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — javni opomin.

24. Žveglič Ivan, valjarna — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — zadnji opomin.

25. Pavlič Marjan, valjarna — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — zadnji opomin.

26. Pospah Miha, valjarna — 14. 8. 1970 samovoljno zapustil delo — javni opomin.

27. Vrečko Jože, jeklarna — na nočni izmeni 16. 8. 1970 preprečeval zakladalca zakladanje peči — javni opomin.

28. Hrovat Franc, jeklarna — 16. 8. 1970 preprečeval zakladalca zakladanje peči — javni opomin.

29. Zalokar Franc, jeklarna — na nočni izmeni 16. 8. 1970 preprečeval zakladalca zakladanje peči — javni opomin.

Iz pisarne pravne službe

»Zena! Daj mu vendar star lonec. Stalno mi vzame čelado.«

Ob zaključku poslovnega leta 1970 se zaposleni v kadrovskem sektorju zahvaljujemo sodelavcem za sodelovanje in pomoč pri izvajanju naših nalog.

Vsem članom naše delovne skupnosti želimo veliko sreče in delovnih uspehov v novem letu 1971!

Kadrovski sektor

GABERCETELJ A. I.: Plavka i razlivka čuguna. Izd. »Mašinostroennie« Leningrad, 1969, S-0239

SPUTNIK metallurga, Kiev, 1969, izd. »Tehnika« S-0240

STAHLSEISEN-Kalender 1970, Verlag Stahlseisen, Düsseldorf, S-KNJIGOVODSTVENI POTSETNIK, Udruženje knjigovoda, Beograd, S-0241

HLADOSTOJKOST stalei pri statičeskom i cikličkom nagnuženijah. Izd. »Nauka«, Moskva, 1969, S-0242

SRB V.: Kabelska tehnika, Izd. »Tehnička knjiga« Zagreb, 1970, S-0243

ADRESAR privrednih organizacija, koje se bave izvozom i uvozom... Beograd, 1967, S-0245

HODNIK J.: Termometrična hitra analiza žlinder. Poročilo metal. inštituta, Ljubljana, 1969, S-3470

RAZMJENA analiza i usavršavanje analitičkih metoda. Institut za metalurgiju Sisak, 1969, S-3469

POTGOTOVKA kadrov v mašinostroennii. Izd. »Mašinostroennie« Moskva, 1970, S-0246

TERMIČESKAJA obrabotka stali v kontroliruemih atmosferah. Izd. »Mašinostroennie« Moskva, 1969, S-0247

KOZMAREV I. G.: Karmanij spravocnik tehnologa instrumentališčika. Izd. »Mašinostroennie« Leningrad, 1969, S-0248

VINOKUR B. B.: Prokalivae-most konstrukcionih stalei. Izd. »Naukova dumka« Kiev, 1970, S-0249

DOVGOPOL V. I.: Ispolzovanie šlakov černo metallurgii. Izd. »Metallurija« Moskva, 1969, S-0250

SPRAVOČNIK po nadežnosti, Izd. »Mir« Moskva, 1969, S-0251

SLOVAR slovenskega knjižnega jezika. Prva knjiga, A-H, Lj. 1970, DZS.

TEB-ov knjigovodstveni priročnik z registrom, 1970, S-2599

VODOPIVEC F.: Študij geneze vključkov s pomočjo elektronske mikroskopske, Okt. 1969, S-3472

TERMIČKA obrada čelika. Izd. »Metalburo«, Zagreb, 1970, S-0220/2

HRASTE V.: Pravna zaštita privrednih organizacija. Izd.

ŠTORSKI ŽELEZAR. Glasilo delovnega kolektiva Železarne Štore — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Ocvirk — Urednik Rudolf Uršič — Uredniški odbor: dipl. ing. Janez Barborič, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, Stane Sotler, Rudolf Uršič, dipl. ing. Niko Zakonjšek in Ivan Zmahar — Tisk CETIS grafično podjetje Celje — 1970

»Prosveta« Beograd, 1969, S-2600

DŽORDŽEVIĆ B.: Priručnik za pogonske knjigovodje. »Prosveta« Beograd, 1969, S-2601

SAVIĆ N.: Matematika za ekonomiste. »Prosveta« Beograd, 1969, S-2602

RADIĆ Aleksander: Poslovna statistika. Izd. »Prosveta« Beograd, 1969, S-2604

NORMATIVNA djelatnost o zaštiti na radu u radnim organizacijama. Zagreb, 1969, S-2604

STATISTIČNI koledar Jugoslavije 1970

STATISTIČKI godišnjak Jugoslavije 1969, Beograd 1969, S-2605

Priročnik za uporabo osnovnega kontnega plana II. de. Navodila za uporabo, razr. 0-3 R. 4-9, S-0253, 0254

DIJAGRAMMI sostojanja metalističnih sistem. obl. 1967, Vip. XIII, Komb. V. B. Viniti, Moskva, 1970, S-3473

RAZRADA tehnologije i osvajanje proizvodnje specialno tankih limova. Institut za hemijska teh. i metal. istraživanja, b. 1. S-3474

ISPITIVANJE uticaja različnih faktora na pritisak u procesu valjanja transfor. čelika. S-3475

CILEV L. M.: Vostanovlenie i šlakobrazovanie v domeinom processe. Nauka, Moskva, 1970, S-3476

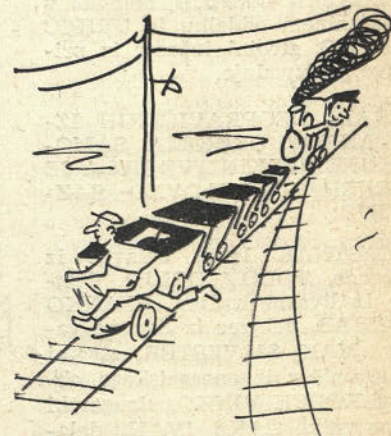
KOCHAN D.: Programmgesteuerte Werkzeugmaschinen und ihr Einsatz. VEB Verlag Technik, Berlin, 1970, S-0259

BERSENEV A. S.: Brak litja ego predupreždenie i ispravlenie. Leningrad, 1969, S-0258

BELOUSOV N. N.: Plavka i razlivka splavov cvetnih metallov. Mašinostroennie, Leningrad, 1969, S-0257

SVERDLOV V. I.: Mehanizacija processov zalivki form, vlivki i očistki litja. »Mašinostroennie« Leningrad, 1969, S-0256

TEMELJNI zakon o delovnih razmerjih, DU, Ljubljana 1970, S-2606/a, b, c, d

Biti premikač je res zabavno. Pa še vražje hiter moraš biti.